

ibidem num. 35. & seqq. usque ad num. 39. 516
 1 Item referuntur Auctores & fundamenta pro contraria opinione affirmativa, ibidem a dicto numero 39. usque ad num. 46. 516
 1 Approbat prima opinio negativa, ibidem a dicto numero 46. usque ad num. 56. 517
 1 Et refellitur distinctio Lambertini, ibidem n. 56. & seqq. usque in finem. 517
 1 Patronus Ecclesiasticus non potest variare & eo ipso quod presentat scienter indignum, jus providendi Ecclesiam ad Episcopum devolvitur vel ad eum ad quem pertinet institutio, ibidem num. 29. & 31. 516
 1 Patronus Ecclesiasticus qui ignoranter presentavit indignum, post collationem potest variare & habet integrum tempus ad presentandum, ibidem num. 32. 516
 1 Patronus laicus qui presentavit indignum scienter, infra quatuor menses potest variare vel alium presentare, ibidem num. 33. 516
 1 Patronus Clericus habet semestre ad presentandum, quia variare non potest; laicus vero quadrimestre tantum, quia potest variare, ibidem num. 38. 516
 1 Patronus laicus habet potestatem presentandi ex gratia, ibidem n. 43. 517
 1 Declaratur ibidem n. 54. 517
 1 Patronus laicus non obstante reprobatione excommunicatorum de primo presentato & appellatione ab eo interposita potest alterius nomen deferre, ibidem num. 55. pag. 517
 3 Patronus potest presentare ad Ecclesiam vacantem, non obstante quod ipso non consentiente, alius ad presentationem rectoris ad titulum Ecclesie fuerit ordinatus in cap. Postulasti, num. 1. de iure patr. 505
 1 Patroni tam Clerici quam laici laici tantum in cap. publicato, num. 46. de elect. 217
 1 PAUCI qui dicantur in c. Ut iuxta, num. 32. de offic. ordinar. 515
 3 Pauci dicuntur respectivè secundum subjectam materiam in c. Multa, n. 2. Ne Cler. vel Monach. 614
 5 PAULUS Apostolus quamvis homicida divina ministravit in c. Henricus, n. 32. de Cler. pugnan. in ducl. 133
 5 Phineas nepos Aaron fuit dispensatus super duobus homicidiis & permittit divina ministrare, ib. n. 31. 133
 5 Pauli IV. & pii V. dispensationes super successione fratrum Minorum, an sint redactæ ad terminos Concilii Tridentini in c. nimis prava, n. 42. de exec. prelat. pag. 206
 1 Paulus III. persuasus à Cardinali Sancti Marci, ut sibi successorem eligeret omnibus respuit in cap. Accepimus, num. 30. de pactis. 608

Pauper & paupertas.

3 Pauper locare potest operas suas spirituales sine labe simonie in c. Cum secundum, n. 5. de praben. 84
 3 Pauper non dicitur qui patrem habet divitem in cap. Episcopus, num. 21. de prabend. 66
 3 Paupertas excusat à procuracione in cap. Venerabili, n. 33. de censib. 520
 3 Paupertas tolerabilior est in Canonico quam in Rectore Ecclesie in c. Exposuisti, num. 9. de prabend. 136
 3 Pauper quamvis directè agere non possit contra divitem ut sibi subveniat, potest tamen Judicis Ecclesiastici officium implorare, ut eum compellat in c. Licet, n. 5. de censib. 507
 3 Pauperes ad collectas non sunt cogendi, ib. n. 10. 508
 3 Declaratur num. 11. 508
 3 Pauperum appellacione veniunt etiam Clerici in capite Non minus, n. 18. de Immun. Eccles. 595
 1 Paupertas non est iusta causa auferendi bona aliena in c. Que in Ecclesiis, n. 8. de constitut. 89
 1 Pauperi subveniendum est de proprio, non de alieno, siue sua culpa in egestatem incidit, siue non, ibid. num. 11. & seqq. 89
 1 Pauper & inops in quibus differant remissivè, ibidem num. 13. 89
 3 Inanis est actio quam inopia debitoris excludit in capite Odoardus, num. 26. de solut. 217
 3 Periculo ejus qui nihil habet nihil esse potest, ibidem num. 27. 217
 3 Paupertas in quibus profit, ibidem, num. 28. 217
 3 Paupertas qualiter probetur, ibid. num. 32. 217
 3 Mendicans præsumitur pauper, nisi creditores probent contrarium, ibid. num. 33. 217
 3 Paupertas probatur eo ipso quod aliquis credit bonis nec ejus corpus debet postea detineri, ibid. n. 34. 217
 5 Pauperes non dicuntur qui opibus parentum sustentari valeant in c. Quoniam, num. 6. de Magistris. 71

4 Paupertas non excusat adulterium etiam quoad poenam civiliter inferendam in cap. Ex litteris, numero 3. de divorciis. 92
 1 PAX est finis discordie in cap. Treugas, num. 15. de Treug. & pace. 580
 4 Pacis bonum est urgens necessitas dispensandi in capite Ubi non est, num. 12. de despons. impuber. 22
 5 PECCANTES publice palam sunt corrigendi in capite Manifestis, n. 17. & seqq. de poenit. & remiss. 268
 Vide in ver. Penitentia publica.
 3 PECCARE nemo debet sub spe venie in c. Immunitatem, n. 21. de Immun. Eccles. 611
 1 PECCATOR qui libet occultus, potest peractâ poenitentia promovet & ministrare, nisi sint crimina que post poenitentiam impediunt Ordinis executionem, in capite Queris, num. 43. de stat. & qual. 381
 1 PECCATUM non committitur nisi inobedientia in his que non sunt in se mala, nisi quia prohibita in cap. Cum pridem, num. 4. de pactis. 594
 1 Contrarium, num. 12. 22. & seqq. 594
 1 Peccata quodque simili nomine censentur que simili poena puniuntur, ibid. n. 23. 595
 1 Peccatum quid sit, ibid. n. 58. 598
 5 Peccata ipsa an cadant sub sigillo Confessionis Sacramentalis in cap. Officii, num. 26. & seqq. usque ad n. 33. de poenit. & remiss. 283
 5 Revelatio peccati in confessione detestata, an cadat sub prohibitione positiva Ecclesie, ibid. num. 33. 283
 5 Peccatum originale per Baptismum deletur in infantibus indistinctè, in adultis per contritionem cordis in cap. Omnis, n. 6. de poenit. & remiss. 287
 5 Peccatum an oporteat esse mortale ad hoc, ut Penitentia Sacramentum sit ad salutem necessarium, ibidem num. 8. & seqq. 287
 5 Peccata venialia tantum habens non tenetur confiteri Jure Divino ad obtinendam justificationis gratiam, ibid. num. 9. 287
 5 Peccata venialia à gratia Dei non excludunt, ibidem num. 11. 287
 5 Et quamvis utiliter in confessione dicantur, tamen circa culpam taceri & multis aliis remediis expiari possunt, ibid. num. 12. 287
 5 Fallit in duobus casibus, num. 13. 287
 5 Peccata venialia tantum habens, an teneatur jure positivo semel in anno confiteri, ut satisfaciat præcepto Ecclesie, ibid. num. 14. & seqq. 287
 5 Peccata venialia non tenentur quis confiteri semel in anno specialiter & numeraliter, sed in generali, ibid. num. 17. 287
 5 Peccata propria duntaxat sunt in confessione aperienda, non autem aliena, ibid. num. 27. 288
 5 Peccatum non dimittitur, nisi restituatur ablatum in cap. Tua nos, num. 21. de Simon. 50
 1 Peccata latentia solum Deum habent ultorem in cap. Ex tenore, num. 10. de tempor. ordiat. 332
 3 Peccatum nullum est adèd veniale quod non fiat mortale dum placet in cap. A crapula, num. 25. de vita & honest. Cler. 5
 3 Declaratur, num. 31. 5
 3 Peccatum veniale, an & quando possit fieri mortale, ibid. num. 27. & 32. 3
 3 Peccata minima si negligenter occidunt, ib. n. 28. 3
 1 Peccato mortali non consentiens dum, sed potius omnino mundi mala toleranda in cap. Sacris, num. 28. de his que vi met. caus. 627
 3 Peccatum originale sine consensu contrahitur & idèd sine consensu dimittitur, scil. parvulis in cap. Majores, n. 54. de Baptis. 563
 3 Actuale vero consensu contrahitur & idèd sine consensu minimè relaxatur, ibid. num. 55. 563
 3 Peccatum originale est peccatum nature. Actuale vero est peccatum persone, ibid. num. 56. 563
 3 Peccatum originale non est fomes seu pronitas ad peccandum que remanet etiam post Baptismum, ibidem num. 57. 563
 3 Peccatum originale quid sit, ibid. num. 58. 563
 3 Languor nature dicitur, ibid. num. 59. 563
 3 Peccata Deus non dimittit ea parte, sed ex toto, ibidem num. 61. & seqq. 563
 3 Peccati originalis poena est carentia visionis Dei: actualis vero gehennæ perpetua cruciatus, ibid. n. 61. 563
 5 Peccatum grave & mortale idem sunt in cap. Falsidicus, num. 146. de crim. fals. 160
 3 Peccatum est dictum vel factum vel conceptum contra legem æternam in c. Cum esset, n. 126. de test. 159
 3 Peccatum non est quod est præter Legem Divinam, ibid. num. 151. 160
 1 Peccati iteratio transit in consuetudinem peccandi in 6

Cum non ab homine, n. 59. de judic. 9
 3 Peccatum in Spiritum Sanctum est peccatum obstinationis in c. Immunitatem, n. 22. de imm. Eccl. 611
 5 Peccatum eadem qualitate purgatur, qua originatur in c. Manifesta, n. 16. de poen. & remiss. 268
 1 In occasione proxima peccati ex sententia cujusdam Theologi licitum est perseverare ob sui vel alterius commodum spirituale vel temporale in cap. Ne innotaris, num. 322. de constit. 63
 Vide in ver. Concubinarius.
 5 PECUNIE & patrimonium dicuntur vita hominis in c. Interfeci, n. 15. de homic. Declaratur, ib. n. 16. 110
 5 Pecunia per simoniam collata an & quando sit restituenda ei qui contulit in c. Tua nos, n. 13. de simon. 50
 3 Pecunia pro Monasterio constructa relicta si non sufficiat convertitur in alium usum in c. Nos quidem, n. 16. de testam. 246
 3 Pecunia ad certum usum relicta non potest per superiores ad alium usum deputari, quando in eum calum testator providit quid fieri debeat, ibid. n. 32. 247
 3 Declaratur num. seqq. 247
 1 Pecunia obediunt omnia in cap. Significanti, n. 40. de off. Delegat. 457
 1 Declaratur ibidem. 457
 5 Pecunia trajecticia que sit in c. Naviganti, num. 7. de ulur. 146
 5 Pecunie nullus est usus, ibid. n. 26. 148
 5 Pecunie receptio libertatem eligentium proficit non tollit in c. Nobis, n. 65. de simon. 37
 5 Pecuniam dans ut spirituale iurisdictionem exerceat, officio privatur & sic confertur illud amplius conferre non poterit & canonicè punietur in c. Præterea, n. 1. Ne Prælat. vices suas. 60
 3 PEDAGIA exigentes à Clericis incidunt in excommunicationem late sententia, in c. Non minus, n. 35. de imm. Eccles. 596
 3 Pene & quasi dictiones diminuunt aliquid de significatione ejus qui adjungitur in cap. Vestra, num. 50. de cohabit. Cler. & Muller. 9
 5 Penitus dictio importat nullitatem ipso jure etiam si præponatur verbo futuri temporis in cap. Nobis, n. 36. de simon. 35
 5 Penitus, adverbium adjunctum verbo futuri temporis, an importet Canonem late sententia in cap. Quisquis, num. 10. de elect. 271
 1 Penitus dictio quod importet in cap. Cum in Ecclesiis, num. 4. de major. & obed. 567

Pensio communia.

3 Pensio cum clausula, Ut melius & commodius sustentari valeas, etc. cœteretur reservata ex causa alimentorum in c. Ad hoc, n. 13. & 15. de solut. 222
 3 Pensio, census, collecta & decima sunt debitum reale & obligant possessorem etiam pro terminis præteritis, ibid. num. 26. & 29. 222
 3 Et an sit in optione creditoris vel agere contra successorem vel contra antiquum possessorem seu ejus hæredem, ibid. n. 27. & seqq. 222
 3 Pensionem conditionalem facit clausula, Dummodo remaneant mille pro Episcopo, ibid. num. 24. 223
 3 Et in petitorio onus probandi, quod mille remaneant incumbit pensionario, ibid. num. 25. 223
 3 Etiam si Episcopus reservationi consentit, ibidem 223
 3 Et probatio debet esse plena, ibidem 223
 3 Pensio reservata cum clausula dummodo remaneant tot pro Titulari si sit excessiva, non est nulla in totum; sed reducibilis, ibidem num. 28. 223
 3 Fallit si sit reservata cum prædicta clausula & cum expressione certi valoris, ibidem num. 29. 223
 3 Tridentino Concilio papa censetur derogare reservando pensionem cum clausula Etiam si non remaneant mille pro Episcopo, ibidem num. 30. 223
 3 Idem si sciat valorem fructuum juxta quam non remanent mille, ibidem num. 31. 223
 3 Pensio pure reservata est reducibilis, si non remanent mille pro Episcopo & papa fuerit deceptus in expressione valoris facta in cedula consistoriali, ibid. num. 32. 223
 5 Pensio in materia favorabili venit appellatione beneficii in cap. Vergentis, num. 30. de heret. 87
 Vide in verbo Pensio à quo reservanda.

Pensio quid sit & quotuplex.

1 Pensio de jure communi est quid merè temporale, nihil habens spiritualitatis annexum & reservari potest etiam infanti in c. Cum in cunctis, num. 99. de elect. 230
 2 Pensiones que hodiè beneficii loco assignantur, ut com-

modus quis sustentari valeat; vel ex causa resignationis seu cessionis sunt quid spirituale seu spirituali annexum, ibidem num. 100. 230
 1 Pensio non est verè & propriè beneficium Ecclesiasticum nec venit beneficii appellatione, ibidem num. 101. 230
 1 Declaratur ibidem num. 104. 231
 1 Pensio venit appellatione beneficii in materia in qua sit redditus ad jus commune, sed in materia correctoria & restringibili, ibidem num. 104. 231
 1 Pensio non comprehenditur in litteris ad beneficia, nisi de illa fiat mentio, ibidem num. 105. 231
 1 Pensio an sit beneficium & veniat beneficii appellatione in cap. Ad audientiam il. 2. num. 40. latissime discutitur usque ad num. 121. de rescriptis. 163
 1 Pensionum duæ sunt species, ibidem num. 41. 163
 1 Pensio, cessante fraude, super fructibus Ecclesie constituitur potest nomine beneficii, ibidem num. 42. 163
 1 Pensio que in titulum beneficii assignatur, verè & propriè est beneficium Ecclesiasticum, ibidem num. 44. 163
 1 Et definitur sicut beneficium, ibidem num. 45. 163
 1 Item de illa fieri debet mentio in litteris sicut de beneficio, ibidem num. 46. 163
 1 Item simoniacum est pro ea obtinenda pecuniam dare, ibidem num. 47. 163
 1 Pensio quid sit & unde dicatur, ibidem num. 48. & seqq. pag. 163
 1 Pensio pendet formaliter à beneficio à quo detrahitur: sicut usufructus à proprietate, ibidem num. 49. 163
 1 Pensio que simpliciter constituitur super fructibus Ecclesie & alicui assignatur autoritate superioris, an sit beneficium & beneficii nomine intelligatur, ibidem num. 50. & seqq. usque ad num. 74. 163
 1 Pensio repræsentat ipsum beneficium, ibidem n. 52. 164
 1 Pensio non includitur in mandato de providendo alicui de beneficio usque ad certam summam, ibidem n. 66. 165
 1 Pensio ex stilo Concilii Tridentini non habetur pro beneficio, ibidem num. 69. & 130. 165
 1 Pensio est stipendium merè temporale nihil habens spiritualitatis annexum & cadere potest etiam in laicum, ibidem num. 71. 81. & 128. 165
 1 Item potest pretio constitui, transferri ac redimi sine labe simonie, ibidem num. 72. 165
 1 Nec de illa fieri debet mentio in litteris, ibidem n. 73. & 97. 165
 1 Pensio que hodiè ex stilo assignatur loco beneficii, an sit beneficium Ecclesiasticum & veniat illius appellatione, ibidem num. 74. & seqq. usque ad num. 121. 165
 1 Non est quid merè temporale, sed spirituale vel spirituali annexum & prærequirit Clericatum instar beneficii, ibidem num. 75. & 81. 165
 1 Et in Rotæ auditorio receptum est ut non sit quid profanum, sed annexum spirituali, ibidem num. 81. 166
 1 Pensio Clerico assignari potest sine ulla erectione aut Canonica institutione, ibidem num. 91. 167
 1 Pensio ex sententia Rotæ est quoddam jus temporale, id est ad tempus separatum & formale per se distinctum à beneficio, ibidem num. 112. 167
 1 Pensio in materia odiosa & strictè intelligenda non venit beneficii appellatione, ibidem num. 113. 167
 1 Etiam si beneficium exprimitur per dictionem universalem quodcumque, ibidem num. 114. 167
 1 Secus si materia sit favorabilis, ibid. n. 117. 123. 129. 131. & 134. 168
 1 Pensio in materia favorabili venit beneficii Ecclesiastici appellatione, non ex proprietate vocabuli; sed per interpretationem extensivam, ibidem num. 117. & 119. 168
 3 Pensio non dicitur beneficium in cap. Multa, num. 99. Ne Cler. vel Monach. 609
 1 Episcopus non potest quemquam ad sacros ordines promovere ad titulum pensionis, nisi pro necessitate vel commoditate Ecclesiarum suarum in c. Ad audientiam, num. 135. de Rescripte. 169
 1 Pensio non est titulus ad Ordines nisi dispensativè, ibid. num. 136. 169
 Pensiones sunt fructus civiles.
 Vide in ver. Fructus civiles qui.
 3 Pensio perpetua facit Ecclesiam censualem in c. Nisi essent, num. 51. de praben. 102
 3 Pensionis impositio est alienatio, seu donatio rerum Ecclesie, ib. num. 57. 102

Pensio quoad ætatem.

1 Pensio minori septennio reservari non potest sine dispensatione Apostolica in cap. Cum in cunctis, n. 98. & 100. de elect. 230
 1 Pensio de jure communi est quid merè temporale nihil habens spiritualitatis annexum, & reservari potest etiam

parte, num. 78. de Cler. non resid. 41
 3 Persecutionis tempore an liceat prelato fugere & plebem derelinquere, ibidem n. 87. 42
 1 Persecutionis contra Episcopum duae sunt species in cap. post translationem, n. 5. de renunc. 317
 1 Episcopus ob intrinsecam persecutionem cogi debet ab Ecclesia recedere, ibid. num. 5. 318
 5 PERSONAM distinguere magis est quam bona in cap. Licet, num. 20. de penis. 266
 3 Persona quid sit in cap. Nulla, num. 23. de concess. preb. 175
 3 Personae Ecclesiarum in Anglia dicuntur quae praesunt Ecclesiis qui alibi dicuntur Curati in cap. Ad hanc, num. 15. de preb. 80
 1 Personae appellatione intelligitur Rector Ecclesiae in cap. Constitutus, num. 21. de fil. Presbit. 444
 1 Persona una diversis respectibus potest esse superior & inferior in cap. Sanè, l. 2. num. 2. de off. Deleg. 481
 1 Personae integri status debent promoveri ad honores in cap. Ut filii, num. 43. de fil. Presbit. 426
 Personae miserabiles.
 Vide in verb. *Miserabilis*.
 3 Personae sublimes quibus verbis à jure comprehendit consueverint in cap. Nobis, n. 32. de jurepar. 496
 3 PERSONATUS plures non curatos in diversis Ecclesiis obtinens an incidat in poenam hujus constitutionis in cap. De multa, num. 22. de preb. 111
 3 Personatus plures non curati in diversis Ecclesiis haberi non possunt absque dispensatione. Et an Episcopus possit super hoc dispensare, ib. n. 24. 112
 3 Et quid post Conc. Trid. num. 25. 112
 3 Personatus plures in eadem Ecclesia haberi non possunt, licet curam non habeant animarum, ib. n. 26. 112
 3 Et an per receptionem secundi vacet primus, ib. n. 27. 112
 3 Et quid post Conc. Trid. n. 28. 112
 3 Personatus quodque includit majora & minora beneficia in cap. Ad hanc, n. 11. de preb. 79
 3 Personatus quid sit, ib. n. 50. 81
 3 Non habet praesentiam in gradu, sed simplicem praerogativam in Choro & in Capitulo & in similibus, ib. n. 51. 82
 3 Et tenet medium gradum inter dignitatem & Canonicos, ib. num. 52. 82
 1 PERTINAX quis in cap. Damnamus, n. 22. de Summ. Trin. & fid. Cathol. 11
 1 PERTINET quid importet in cap. Postulasti, n. 4. de Concess. preb. 189
 3 PESTIS tempore an parochi teneantur residere in suis Parochialibus & Sacramenta per seipso ministrare Parochianis suis eo morbo infectis in cap. Clericos, num. 37. & seq. usque in fin. de Cler. non resid. 60
 3 Anve si id non faciant possint statim privari non expectato tempore à jure praefixo, ib. n. 41. & 45. 60
 3 Pestis tempore adversus parochos non residentes quae forma sit parocendum, ib. num. 41. & 45. 60
 3 Pestis est bellum Dei, via quo magis pugnant Clerici, quam laici in cap. Non minus, n. 61. de imm. Eccl. 593
 3 Peste laborantibus ut Sacramenta ministrarentur quae temperata Episcopus adhibere debeat in cap. Clericos, n. 43. de Cler. non resid. 596
 1 Pestis an à residentia excuset in cap. Ad supplicationem, num. 19. & 22. de renunciat. 307
 Vide in verb. *Parochus tempore pestis*.
 Pestilentia an praebet justam causam cedendi.
 Vide in verb. *Episcopi quoad renunciationem*.
 1 Pestis tempore Episcopus nec in perpetuum, nec ad tempus potest Ecclesiam deserere in d. cap. Ad supplicationem, num. 22. de renunciat. 307
 1 PETITIO sola litis contestationem non inducit, nisi sequatur responso rei in c. olim, n. 22. de lit. contest. 73
 2 Judicium petitione omissa est nullum, ib. n. 15. 72
 2 Libellum non sufficit transmitti ad domum rei, nisi petitio Actoris alia universalis, alia generalis, alia singularis in c. Conquerente, n. 40. de off. Ordinar. 540
 1 PETITORIUM & possessorium per quae verba censetur cumulatum in eodem libello in c. Cum Ecclesia, num. 12. & seq. de caus. posses. & propriet. 98
 1 Petitorium & possessorium, an & quibus calibus possint simul intentari, ib. n. 14. 98
 1 PETRUS quando & per quae verba fuerit constitutus primus Christi Vicarius & papa in cap. Significasti, n. 30. de elect. 206
 1 Petrus non modo pacendi, sed etiam regendi & gubernandi universalem Ecclesiam potestatis amplitudinem habuisse, deinde Conc. Florent. ib. n. 31. 207
 1 Petrus solus immediate à Christo fuit creatus Episcopus in c. Perniciosam, n. 48. de off. Ordinar. 508

1 Petro & illius successoribus tantum data est à Christo potestas regendi universalem Ecclesiam, ib. n. 51. 509
 1 Petrus fuit primus Episcopus à Christo institutus in cap. Requirivit, num. 87. de ordinat. ab Episc. 355
 1 Petrus solus immediate à Christo fuit ordinatus Episcopus, reliqui Apostoli ab ipso Petro in cap. Peabiter, num. 7. de Sacra. non iter. 419
 1 Petrus Clementem sibi successorem instituit in cap. Accipimus, num. 19. 57. & seq. de pactis. 610
 1 Petro per illa verba, *Pasce oves meas* non fuit collata potestas sibi successorem instituendi, ib. n. 42. 609
 1 Petrus ministerialiter etiam ab Apostolis electus fuit, ibid. num. 54. 610
 1 Petri factum sibi Clementem successorem substituentis non est trahendum ad consequentiam, ib. n. 57. 610
 3 PHYSICA id est medicina in cap. Non magno per, n. 2. Ne Cler. vel Monach. 620
 3 PIETAS nulla major quam pauperes, & patriam sublevare in c. Non minus, n. 29. de immun. Eccl. 596
 3 Pietatis praetextu non debet salubris veritas relaxari in c. Vergentes, n. 27. de Hæret. 85
 1 PII II. retractatio & definitio de primatu Romani Pontificis in Concilio in cap. Significasti, num. 44. de elect. 208
 1 PISTORIENSIS diocesis fines ex Mappa Geographica in c. Cum ab Ecclesiarum, n. 17. de off. Ord. 512
 3 PITTACUS ebrii delinquenti duplicem poenam imponendam esse constituit in c. Si constitit, n. 32. de accusat. 7
 3 PLACET verbum importat arbitrium boni viri in c. Cum venissent, n. 6. de institut. 170
 3 PLANTA non coalescit quae saepe transfertur in c. Licet, num. 9. de Regul. 109
 3 PLEBANI non sunt proprii Praelati, sed quasi Coadjutores Episcopi in c. Accedentibus, n. 16. de excess. prelat. 198
 2 Plebanus si praescripserit institutionem in suo plebanatu, Episcopus non debet se intrinseque, si plebanus habuit possessionem per exclusionem Episcopi, alius est cumulativa potestas in c. Auditus, n. 12. de praeser. 162
 3 PLEBANIAM obtinens, ad quam pueri baptizandi necessarii sunt defendendi, debet tempore collisionis attingere annum vigesimum quintum, & infra annum ad Sacerdotium promoveri in c. Extirpandæ, §. Qui vero, num. 23. de preb. 121
 1 PLEBS non fundat intentionem in Capellis de jure communi, nisi Ecclesia matrix sit titulus Cardinalis in c. His quæ, n. 38. de major. & obed. 569
 1 Plebanus an sit praelatus & ordinarius parochianorum suorum in c. Cum ab Ecclesiarum, n. 4. de off. ord. 511
 1 PLURALIS locutio duorum saltem numerum requirit in c. Causam, n. 36. de elect. 56. & in c. Ex tenore, n. 14. de temp. ordinat. 239
 1 Pluralitas, an & quando resolvatur in singularitatem in d. c. Causam, n. 41. de elect. 240
 1 Pluralis oratio non resolvitur in singularem secundum rigorem verborum, sed secundum sensum, & naturalem affectum, ib. n. 44. 240
 1 PLURALITAS ubi est de forma non potest solvi in singularitatem, ib. n. 46. 240
 5 Pluralitas quodque resolvitur in singularitatem in cap. patentibus, n. 23. de priv. 224
 1 PLUS est de nihilo aliquid facere, quam de aliquo aliquid in c. Veniens, n. 5. de transact. 612
 1 Pluralis oratio duorum saltem concursum requirit in c. Ex tenore, n. 14. de temp. ordin. 333
 1 PODAGRA an praebet legitimam causam renunciandi Episcopatum in c. Nisi cum pridem, n. 51. de renun. 314

Pœna, communita.

1 Poenam imponendi facultas à jurisdictione dependet in cap. Cum omnes, num. 38. de constit. 87
 1 Poenae diversitas non probat in delictis diversitatem in specie in c. Cum pridem, num. 13. de pactis. 604
 5 Poena illa infligenda est quae magis timetur in c. Licet, num. 5. & 10. de penis. 265
 5 Poena lata in praesentibus requirit dolum & temeritatem in cap. Offici, num. 41. de pen. & remiss. 284
 2 Poena maxima est inter homines esse & hominum carere commercio in cap. Ex epistola, n. 27. de probat. 114
 3 Poena judicialis solvi debet etiam in foro conscientiae in c. si quis, n. 53. de regul. 319
 5 Poena statuti participantis cum beneficio non tenetur qui cum eo participat, ut ad satisfactionem inducat in cap. Cum voluntate, num. 9. de sent. excom. 319
 5 Poena gravis est inter homines verari & eorum carere suffragiis in cap. si aliquando, n. 4. de sent. excom. 331

3 Poena adjecta actui illicito non habet locum in c. Nos quidem, n. 43. de testam. 248
 3 Poena, c. Cum in cunctis de elect. non habet locum in conferente in c. Nulla, n. 23. de concess. preb. 175
 1 Poena imponitur legem transgredientibus, ne de contumacia valeant gloriari in c. Treugas, n. 54. de treuga & pace. 583
 3 Poenæ appositio actui à jure prohibito non confirmat actum contra prohibitionem attentatum in cap. sicut te, n. 41. Ne Cler. vel Monach. 176
 5 Poena specialis tollit poenam annullativam actus, maxime ubi poenæ ad invicem non computantur in c. Qui presbiterum, n. 76. 118. & 114. de pen. & remiss. 276
 2 Poenæ debent commensurari delictis in c. Cum non ab homine, num. 57. de judic. 9
 2 Et augentur ex delicti iteratione, ibidem n. 58. 9
 2 Poena minor est statim morti quamdiu affligi & salutem non sperare, ibidem num. 61. 9

Pœna adulterii, & concubinatûs & stupri.

1 Poena electionis extra oppidum contra mulieres adulteras & concubinas non habet locum in viris in c. perniciosam, n. 23. de off. ordin. 507
 1 Poenæ à jure communi, vel statutis Sinodalibus contra concubinariorum inflictae non sunt sublatæ à Conc. Trid. ib. n. 22. 507
 5 Poenæ Concubinariorum indistinctè piis locis, vel pauperibus sunt erogandæ in c. presbiteri, n. 20. de pen. 263
 5 Poena de qua in c. pervenit, de Adulter. & in c. praecedenti, locum habet si delectata sit honesta vitæ, alias secus in d. c. pervenit, n. 4. de Adulter. 135
 5 Poena à jure Canonico imposita stupranti virginem an sit servanda in terris Imperii, ib. n. 6. & seq. 135
 1 Poena determinata à consuetudine habetur pro ordinaria perinde, ac si esset determinata à jure in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 20. de Off. Ordin. 532
 Vide in ver. *Adulterium, Concubinatûs & Stuprum*.

Pœna alteratio, remissio.

1 Episcopus potest canonem adjungendo novam poenam ad-jungere in c. Irrefragabili, §. Ceterum, num. 11. de Off. Ordinar. 532
 1 Judex Ecclesiasticus qui potest super crimine dispensare ut Episcopus, potest per sententiam suam poenam à jure vel consuetudine statutam in pecuniariam commutare, ib. n. 19. & seq. 532
 1 Secus si dispensare non possit ut inferior praelatus, vel Judex Delegatus, ib. 532
 1 Contrarium, ib. n. 22. 532
 1 Judex quilibet, qui potest de causa cognoscere, potest poenam à jure statutam alterare & commutare, dummodo illi faciat causâ cognita in ipsa sententia prolatione, ib. n. 22. 532
 1 Quod procedit tam in judice ordinario, quam Delegato, ib. n. 23. 532
 1 Judex delegatus qui causâ cognita temperat poenas à jure impositas non excedit fines mandati, nec jura transgreditur, ib. n. 24. 532
 1 Poenam à jure, vel statuto impositam non potest Judex per sententiam suam alterare vel commutare, ibidem num. 26. 532
 1 Nisi potestatem habeat super illa dispensandi, ibidem num. 22. 532
 1 Judex quibus ex causis temperare possit poenas à jure inflictas, ib. n. 29. 533
 1 Judex Ecclesiasticus post sententiam suam non potest poenam à jure statutam in pecuniariam commutare, ibid. num. 30. 533
 1 Nisi possit super illo crimine dispensare, ib. n. 31. 533
 1 Metropolitanus in causa appellationis an possit reo ex gratia poenam remittere, an vero id spectet ad Episcopum, à quo fuit appellatum, ib. n. 33. 533
 1 Poena mortis ex statuto imposita, commutari potest ratione ætatis in pupillo, qui homicidium perpetravit in c. Canonum statuta, n. 109. & 117. de Constit. 21
 1 Poenas legum non licet exacerbare propter casum terribilem ibidem num. 110. & 116. 21
 1 Multa propter inopiam rei potest à quolibet judice etiam post sententiam, temperari in cap. Irrefragabili, §. Ceterum, num. 32. de offic. ordin. 533

Pœna arbitraria.

1 Poena ubi non reperitur statuta à jure, imponenda est arbitrio judicis in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 17. de offic. ordin. 532

3 Poena est arbitraria judici ubi à jure non reperitur determinata in cap. Cum ex eo, num. 35. de reliquis & veneratione Sanctorum. 576
 1 Poena est arbitraria cum à jure non reperitur determinata in cap. Nihil, n. 8. de elect. 274
 Vide in verbo *Judicis arbitrium* & in verbo *Judex quoad poenas*.

Pœna Canonica.

2 Poenæ Canonice quæ sint in c. Cum non ab homine, num. 30. de judic. 7
 2 Exilii poena est Canonica, ibidem num. 31. 7

Pœna conventionalis.

1 Poenam stipulari possunt pacificando partes etiam privatæ in c. Cum omnes, n. 40. de constit. 87
 3 Poena detrusio in monasterium Monialium an possit infligi mulieribus sæcularibus in c. Cum virum, num. 19. de regular. 346
 3 Detrusi in Monasterium ad agendam poenitentiam non coguntur habitum regularem suscipere, ibidem n. 22. pag. 346

Pœna falsi.

2 Poena furripientis instrumenta & scripturas publicas est legis Cornelie de falsis in c. pervenit, num. 24. de testib. cogen. 148
 2 Nisi scripturæ subrepte sint nullæ & informes, ibidem num. 25. 148
 Vide in verbo *Falsum*.

Pœna ipso jure vel per sententiam.

1 Poena in facto negativo per negligentiam non incurritur, nisi praecedat monitio in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 16. de elect. 235
 1 Poena in notoriis infligitur etiam sententia non praecedente in c. perniciosam, num. 11. de offic. ordin. 506
 5 Poena imposita per verbum futuri temporis intelligitur per sententiam in c. Nobis, n. 68. & 79. de simon. 37
 5 Poena non censetur ipso jure inflicta, nisi jure id caveatur, ibidem. 37
 5 Poena ubi non est statuta, non est nostrum tam imponere in cap. si quis presbiter, n. 3. de Cler. excom. ministr. pag. 176
 5 Poena ipso jure imposita afficit delinquentes quantum-cunque occultos in c. Absolutos, num. 15. de hereticis. 89
 Vide in verbo *Verbo lata sententia*.

Pœna pecuniaria, communita.

5 Poena pecuniaria non est infligenda in c. presbiteri, num. 3. de pen. 262
 5 Depolitiarius poenarum ex Capitulo constitui debet qui Episcopo praesente Capitulo, rationem administrationis reddat, ibidem num. 33. 263
 1 Praelatus in impositione poenæ cavere debet à quæsitâ pecunie in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 2. de offic. ordin. 531
 1 Episcopus vel alius judex Ecclesiasticus an possit poenam pecuniariam imponere, latissime discutitur ibidem à numero 3. usque ad num. 33. 531
 1 Judex ordinarius potest contra contumaces procedere etiam per multas pecuniarias si illæ magis timeantur, ibidem num. 4. 531
 1 Et quid in judice delegato, ibidem num. 5. 531
 1 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 6. pag. 532
 1 Et quid si in litteris data sit certa forma procedendi per censuram Ecclesiasticam, ibidem num. 7. 532
 1 Statutum vel consuetudo ut pro quolibet delicto imponatur poena pecuniaria non valet, ibidem num. 8. 532
 1 Statutum vel consuetudo ut ultra poenam juris imponatur poena pecuniaria, tenet nisi procedat ex radice cupiditatis, ibidem num. 10. 532
 1 Episcopus potest Canonem adjungendo novam poenam ad-jungere, ibidem num. 11. 532
 1 Episcopus vel praelatus non potest poenam pecuniariam exigere extra judicium, ibidem num. 12. 532
 1 Judex Ecclesiasticus ubi certa poena non est à jure statuta, potest judicialiter pecuniariam infligere, si videat illam magis timeri & abesse avaritiæ studium, ibidem n. 16. pag. 532

infanti, ib. num. 99.
 Vide in ver. *Etas in pensionibus.*
Pensio super Cathedralibus & Parochialibus.
 Pensionibus & reservationibus fructuum gravari non debent Cathedralis, quæ ducatos mille, & parochiales, quæ ducatos centum non excedunt in c. *Extirpanda*, num. 18. de præb.
 Et ducati intelligendi sunt juxta morem cujusque Regionis, ib. n. 19.
 Pensio super beneficio de jure imponi non potest nisi super sint redditus sufficientes ad sustentationem Rectoris in c. *Nisi essent*, num. 26. de præb.
 Pensio super fructibus parochialis an possit Episcopo constitui pro augendis redditibus præbende vel mensæ capitularis in c. *Expositi*, n. 43. de præb.

Pensionis extinctio.

Pensio extinguitur non potest anticipata solutionibus sine auctoritate papæ in c. *Ad audientiam*, il. 2. n. 83. de Rescript.
 Gratis tamen remitti, & condonari potest in totum vel in parte, simpliciter, vel ad tempus, ib. n. 84. 166
 Pensio extinguitur per professionem Regularem pensionarii ibid. num. 91.
 Item per contractum matrimonii, ib. n. 92.
 Ex quid si pensio fuerit reservata laico de Ecclesia beneficiario, aut pro servitio Ecclesie impensio vel impendendo, ib. n. 93.
 Et quid si fuerit reservata Clerico pro corporali servitio, ib. num. 94.
 Et in gratia pensionis an sit facienda mentio de obtentis, ib. vers. *Sexto facit* & n. 1. 6.
 Pensio non vacat, sed extinguitur morte pensionarii, sicut usufructus morte usufructuarii, ib. n. 99.
 Pensio super fructibus beneficii de consensu beneficiarii auctoritate superioris imposta extinguitur mortuo ipso beneficiario vel beneficii dimittente in c. *Nisi essent*, num. 8. & 19. de præb.
 Quod si renunciatur, & postea eligatur, præsumitur fraus, nisi probetur bona fides, ib. n. 9. 11. & 12.

Pensionis mentio in litteris.

Pensionis facienda est mentio in litteris ad beneficia, sicut & beneficii in c. *Ad audientiam*, il. 2. n. 51. de rescript.
 Pensio non comprehenditur in litteris ad beneficia, nisi de illa fiat mentio in cap. *Cum in cunctis*, num. 105. de elect.
 De pensione que in titulum beneficii assignatur fieri debet mentio in litteris, sicut de beneficio in c. *Ad audientiam*, il. 2. n. 46. de Rescript.
 Secus de pensione que est stipendium merè temporale, ib. num. 73. & 97.

Pensio à quo reservanda.

Pensionem an possit Episcopus imponere cum consensu Capituli super fructibus beneficiorum sue diocesis in c. *Pastoralis*, n. 5. de his que sunt à prælat.
 Pensio super fructibus parochialis an possit ab Episcopo constitui pro augendis redditibus præbende vel mensæ Capitularis in c. *Expositi*, n. 43. de præb.
 Pensionem annuam potest Juxta compromissarius pro bono pacis uni ex duobus electis assignare, & alterum confirmare in c. *Nisi essent*, n. 1. de præb.
 Papa potest pensionem imponere nulla causa expressa, ib. num. 16.
 Pensionem novam Ecclesie imponi vel veterem augeri prohibet Concilium Lateranense, contra quod Episcopus non dispensat, ib. n. 46.
 Beneficiarius consentiendo reservationi pensionis auctoritate Episcopi non obligat successorem, ib. n. 52. 102
 Pensio non potest imponi ab Episcopo in actu collationis beneficii, ib. n. 54.
 Et concessus titularis est simoniacus, ib. n. 55.
 Pensio super beneficio, de quo aliter per obitum providetur imponi non potest sine expressa licentia papæ, ex decreto pauli IV. ib. n. 59. & 61.
 Pensionis ab Ordinario impostæ non datur confirmatio Apostolica, sed papa ex integro reservat, ib. n. 60. 103
 Pensio alicui Ecclesie ab Episcopo imponi non potest ex declarationibus S. Congregationis Conc. ib. n. 62. 103
 Pensiones ex usu, & stilo Romanæ Curie solus papa reservat, ib. n. 63.

Pensio reservata non facta mentione alterius pensionis reservatæ super eodem beneficio est subrepticia, ac nulla in c. *Super litteris*, n. 67. de Rescript.
 Episcopus an possit auctoritate ordinaria pensiones imponere super proveniunt beneficiorum sue diocesis, latè discutitur in c. *Nisi essent*, n. 14. & n. seqq. usque in fin. de præb.
 Sine justa causa non potest, ib. n. 15. & 17.
 Nec sine consensu titularis, ib. n. 22.
 Nec quando beneficium confertur cum pacto solvendi pensionem, ib. n. 18.
 Nec quando fructus parochialis non excedunt ducatos centum, ib. num. 25.
 Nec quando pensio excedit medietatem fructuum, ibid. num. 27.
 Episcopus in collatione beneficii convenire non potest, ut pensio solvatur sibi vel alteri, ib. n. 18. & 55.
 Pensio super fructibus beneficii vacantis non potest ab Episcopo reservari, ib. n. 23. & 53.
 Episcopus an possit imponere pensionem duraturam ad vitam gravari, ib. n. 28. & seqq.
 Episcopus an possit imponere pensionem ad vitam pensionarii, ita ut sit transmissibilis ad successorem in beneficio, ib. n. 32. & seqq. usque in fin.
 Pensio imposta ab Episcopo pro persona sibi benefica est simoniaca & confidencialis ex Bulla Pii V. ib. n. 36. 101
 Episcopus potest reservare pensionem per modum quantitatis, non autem per modum quotæ, ib. n. 37. 101
 Sed contra, ibid. num. 38.
 Episcopus pro bono pacis & ex causa concordie potest imponere pensiones transmissibiles ad successores in beneficio, ib. num. 39.
 Contrarium, ib. n. 40.
 Papa censetur derogare Conc. Trid. reservando pensionem cum clausula *etiam si non remaneat nisi pro Episcopo* in cap. *Ad hoc*, n. 30. de solut.
 Idem si sciat valorem fructuum juxta quem non remaneant mille, ib. n. 31.
 Vide in ver. *Pensio, communia.*
 Prælati potest Ecclesiam constituere pensionariam in c. *Audivimus*, n. 3. de Collat. detegere.
 Declaratur, ib. n. 6.
 Pensio bona fide imposta super beneficio sine auctoritate Episcopi non excedit vitam solventis: secus si cum Episcopi auctoritate, ib. n. 6.
 Contrarium, ibid. num. 7.
 Pensiones ex stilo solus papa reservat & nullæ declarantur reservationes pensionum ad vitam factæ à Vicario Leodiensi, ib. num. 8.
 Pensio purè reservata est reducibilis si non remaneat nisi pro Episcopo & papa fuerit deceptus in expressione valoris facta in cedula Consistoriali in cap. *Ad hoc*, num. 32. de solut.

Pensionis quota.

Pensio super beneficio de jure imponi non potest nisi super sint redditus sufficientes ad sustentationem Rectoris in cap. *Nisi essent*, num. 26. de præb.
 Vide *Pensio super Cathedralibus, &c.*
 Papa ex stilo non reservat pensionem ultra dimidiam fructuum, ibidem num. 27.

Pensio quoad simoniam.

Pensionem dare vel accipere in collatione juris spiritualis an sit simonia in cap. *Cum pridem*, n. 38. de pactis. 596
 Pensio, que in titulum beneficii assignatur verè & proprie est beneficium Ecclesiasticum & simoniacum est pro ea obtinenda pecuniam dare in cap. *Ad audientiam*, il. 2. n. 44. & 46. de Rescript.
 Pensio potest pretio constitui, transferri, ac redimi sine labe simoniæ, ib. num. 72.
 Pensionis fructus, sicut & beneficii licet vendi & locari possunt, dummodo non ad vitam vel ultra triennium sine auctoritate papæ, ibid. num. 95.
 Pensionem transferens, aut redimens pro pecunia sine auctoritate papæ quævis simoniam committit, non tamen incidit in excommunicationem extrava. secunda de simon. ibid. num. 115.
 Simoniacum est pensionem constituere vel transferre aut redimere pecuniæ interventu, ibidem num. 81.
 Pensionarius sine beneficiato Apostolico non potest constitui pro pecunia procuratorem irrevocabilem ad fructus pensionis exigendos, ibidem num. 96.

Pensio quoad solutionem.

Pensio si valor monetæ alteretur intrinsecè, solvi debet

de pecunia que curebat tempore reservationis in cap. *Olim*, num. 12. de censib.
 Vide in verbo *Moneta.*
 Pensioni contentiens sub solitis censuris si non solvit in tempore, ex stilo Rotæ illis incurrit sine alia litterarum intimatione in cap. *Odoardus*, n. 81. de solut.

Pensio quoad tonsuram, habitum Clericalem & Officium.

Pensiones super fructibus beneficiorum Ecclesiasticorum hodie non reservantur, nisi primà tonsurâ initiatis in cap. *Cum in cunctis*, num. 94. de elect.
 Pensiones obtinentes ultra sexaginta ducatos auri de Camera, ex Bulla Sixti V. tenentur habitum Clericalem & tonsuram deferre & non deferentes habitum, pensionibus sunt ipso facto privati, ibidem num. 95.
 Item tenentur dicere officium Beate Mariæ Virginis ex Bulla pii V. ibidem num. 96.
 Vide in verbo *Pensionarius.*
 Pensio hodie datur propter officium sicut beneficium, ibidem num. 97.
 Pensio non debet reservari nisi in habitu Clericali incidentibus, præterquam si non excedat sexaginta ducatos auri de Camera in c. *Ad audientiam* il. 2. n. 76. de rescript.
 Clericus tamen requiritur etiam si sexaginta ducatos non excedat, ibid. num. 77.
 Laico reservari non potest nisi per Papam, ib. n. 78.
 Pensio datur hodie propter Officium, sicut beneficium, ibid. num. 80.
 Pensio que hodie ex stilo assignatur loco beneficii, præterquam Clericatum in litteris beneficii, ibid. n. 75. & 81.

Pensionis translatio.

Pensionem habens super parochiali, ad quam fuit presentatus cum facultate transferendi an possit eam transferre in filium illegitimum ad pensiones obtinendas dispensatum in cap. *Ad extirpandas*, num. 26. de fil. prebit.
 Pensionarius etiam ex causa necessitatis vel utilitatis Ecclesie cogi non potest ad sacros Ordines suscipiendos in c. *Quæritur*, n. 28. de stat. & qual.
 Pensionarius quævis Ecclesie non inferviat, tamen gaudet fori privilegio in litteris obtinentis beneficium in cap. *Cum in cunctis*, num. 103. de elect.
 Pensionarii an sint cogendi contribuere ad onera cum non superant centum pro rectore in cap. *Extirpanda*, num. 20. de præb.
 Pensionarii olim non tenebantur ad horas, sed hodie ex Constitutione pii V. obligantur ad Officium parvum B. Mariæ Virginis in c. *Ad audientiam*, il. 2. num. 79. de rescript.
 Vide in ver. *Pensio.*
 Pensionarii tenentur ad collectam per Clericos solvendam sicut ceteri beneficiarii, ibid. num. 87.
 Pensionarius sine beneficiato Apostolico non potest constitui pro pecunia procuratorem irrevocabilem ad fructus pensionis exigendos, ibid. num. 96.
 Cancellarius habet pensionarios pro beneficiatis & vult in litteris fieri mentionem de pensionibus, sicut de beneficiis, ibid. num. 97. & num. 132.
 Vide in ver. *Pensio quoad simoniam.*
 Pensionarius non dicitur sponsus Ecclesie, nec ullum spirituale conjugium vel quasi cum Ecclesia contrahit, ibidem num. 102.
 Pensionarius non intulatur, nec ad residentiam tenetur, ibid. num. 105.
 Pensionarius ex declaratione Gregorii XIII. censetur beneficiatus ad effectum gaudendi privilegio fori Ecclesiastici, ibid. numero 131.
 Pensionarius qui per episcopum interpellavit Titularem excommunicatum ut pensionem solveret, eumque in sine episcopo salutavit, an incidit in excommunicationem in cap. *Si aliquando*, num. 16. & seqq. usque in fin. de sent. excomm.
 Pensionarii ex Bulla tenentur dicere officium parvum B. Mariæ Virginis, alias pro rata fructus suos non faciunt in cap. *prebitur*, num. 24. de celebr. Missar.
 Et in cap. *Cum in cunctis*, num. 96. de elect.
 Contrà Pensionarius ac beneficiatus an frui possit cap. *Odoardus.*
 Vide in verbo *Clericus quoad privilegium, c. Odoardus.*
 Pensionarii declarari possunt excommunicati, etiam si contra eos executio realis vel personalis fieri possit in cap. *sacro*, num. 43. de sent. excomm.
 Fagnan. Repertor.

Pensionarius habet hypothecam specialem super fructibus beneficii, nisi pensio sit personalis in cap. *Nisi essent*, n. 58. de præb.
 PENURIA quid sit & undè dicatur in cap. *Non amplius*, num. 17. de instit.
 PERAGERE idem est quod pericere & ad exitum perducere in cap. *Qui presbiterum*, num. 125. de penit. & remiss.
 PERCUTIENS animo occidendi armato pugno, an censetur homicida voluntarius, si percussus cadendo est allusione ad petram obiectus in cap. *Ad audientiam*, num. 67. de homic.
 Penâ ordinariâ an sit puniendus qui volens petere Titium percussit Mevium, ibidem num. 66.
 Percutere volens Titium ac percussus Caiam prætercentem tenetur lege Aquila, ibidem num. 71.
 PERCUSSIO cum sanguine effusione, an & quando dicatur enormis in cap. *Cum illorum*, num. 18. de sent. excomm.
 PEREGRINI quoad res quas secum deferunt & injurias quas patiuntur & contractus in ipsa peregrinatione infortis sunt miserabiles & de foro Ecclesie in cap. *Significavit*, num. 30. & 85. de offic. deleg.
 Peregrini gaudent privilegiis quàmvis peregrinantur in cap. *Innovamus*, n. 3. de treuga & pace.
 Peregrinus in casu necessitatis potest recipere Sacramenta in parochia ad quam diverit in cap. *Significavit*, num. 32. de paroch.
 PERFECTUM moraliter dicitur quod parum distat à perfectione in cap. *Ad nostram*, num. 13. de regul. 330
 PERICULUM rei mutuatæ quod in se suscipit creditur, cur eum non excuset ab ulura si aliquid ultra forem recipiat in c. *Naviganti*, n. 10. & seq. de usur.
 Periculum amissionis fortis in societate officiorum, est pecuniâ æstimabile ad rationem duodecim pro centenariis ibidem num. 5.
 Periculo mortalis peccati se exponere, est peccatum mortale in c. *Ne inuitaris*, num. 207. de conhit.
 Etiã ubi actus de genere suo non est peccatum mortale, ibidem num. 208. & 213.
 Periculum qui non æstimat, imprudens ac temerarius est: quod pluribus exemplis ostenditur, ibidem n. 291. 59
 Periculo se committens stultus & fatuus dicitur, ibidem num. 294.
 Periculis humanis obviandum est per res humanas in cap. *Cum ad Monasterium*, n. 50. de stat. Monach.
 PERTITA nulla vel modica æquiparatur in cap. *Extirpanda*, num. 14. de præb.
 Competens tamen toleratur, ibidem.
 PERJURUM est mendacium juramento firmatum in cap. *Falsidicus*, n. 60. de crimine falsi.
 Perjurum omne, quantumcumque mendacium sit leve: ex sui ratione est mortale, ibidem num. 61.
 Est grave scelus & in lege & in prophetis & in Evangelio prohibuit, ibidem num. 62.
 A quo nec metus mortis excusat, ibidem num. 63.
 Per illud inferitur veritati Dei atrocissima injuria que sine mortali esse non potest, ibidem num. 64.
 Perjurium est non quod quis ore linguæ protulit, sed mente jurata concepit & animâ, ibidem num. 72.
 Declaratur ibidem num. 76.
 Perjurium est aliquid juramento promittere, subaudiendo in mente conditionem naturâ impossibilem, ibidem num. 99.
 Perjurium est nequiter decipere credentem, ibidem n. 122.
 Perjurus repellitur à testimonio etiam post peractam penitentiam in c. *Intimavit*, num. 5. de test. & attest. 136
 Quod precedit in perjurio strictè sumpto, non autem in eo qui temerè juravit, qui largè tantum perjurus dicitur, ibidem num. 6.
 Perjurus est qui apparenter jurat, sed intentionem habet aut non jurandi aut se juramento non adimplendi in cap. *Falsidicus*, num. 102. de crimine falsi.
 Perjurus est antequam jurat qui perjurare paratus est, ibid. num. 105.
 PERMISSUM in uno casu in aliis censetur prohibitum in cap. *Officij*, num. 37. & 42. de pen. & remiss.
 PERMUTATIONES beneficiorum & resignationes cum pensione sine auctoritate papæ sunt simoniacæ de jure positivo tantum in c. *Cum pridem*, n. 18. de pactis. 595
 Permutationis materia favorabilis est & largè interpretanda in cap. *Bonæ memoriæ*, n. 11. de postul. prælat.
 PERNOCTARE quid sit in cap. *Si constitit*, ntm. 19. de accusat.
 PERSECUTIONUM dux sunt species & que præbet Episcopo justam causam recedendi ad Ecclesiam in c. *Est*

Pœna pecuniaria applicatio.

- 5 Pœna pecuniaria debetur iudici seculari etiam quando punit laicum ad requisitionem iudicis Ecclesiastici in cap. Licet, num. 19. de pœn. 266
- 5 Pœna presbiteri interfecti pars applicatur Ecclesie cui presuit, alia pars pro ejus anima distribuitur in capite presbiteri, num. 1. de pœn. 261
- 5 Pœnas pecuniarias an Episcopus possit sibi applicare, ibidem num. 4. & seqq. usque ad num. 24. 263
- 5 Pœna pecuniaria quam Judex Ecclesiasticus imponit per sententiam arbitrio suo, converti debet in utilitatem Ecclesie vel in usum pauperum, ibid. n. 9. 262
- 5 Multas pecuniarias non potest Judex Ecclesiasticus sibi applicare, ibid. num. 10. 262
- 5 Statuti conditor non potest sibi applicare pœnam pecuniariam à statuto limitatam, ibid. num. 11. 262
- 5 Episcopus si aliunde habeat unde vivat, non potest in suos usus convertere pœnas pecuniarias à jure vel à statuto præfixas, ibid. num. 12. & 21. 262
- 1 Pœna que pro facinoribus commissis infligitur, non avario principis, sed publicis operibus sunt deputandæ, ibid. num. 14. 262
- 5 Pœna pecuniaria que imponitur pro damnis alteri illatis cui sit applicanda, ibid. nu. 17. & 29. 262
- 5 Episcopus si evidenter egeat an possit sibi applicare pœnas pecuniarias à jure vel statuto limitatas, ibidem num. 18. & 21. 262
- 5 Pœna Clericorum non residentium & concubinariorum indistinctè piis locis vel pauperibus sunt erogandæ, ib. num. 21. 263
- 5 Episcopus quas pœnas pecuniarias possit sibi applicare ex sententia Sacre Congregationis Concilii, ibidem num. 21. & seqq. 263
- 5 Paupertas Episcoporum in materia applicationis pœnarum qualiter sit estimanda, ibid. n. 22. 263
- 5 Pœna pecuniaria pauperibus magis egentibus sunt conferendæ, ibid. num. 23. 263
- 5 Pœna pecuniaria an possint pro aliqua parte applicari ab Episcopo procuratori fiscali, ibid. n. 24. 263
- 5 Et an executoribus & ministris Curie, ibid. num. 30. & 35. 263
- 5 Et an pro expensis Tribunalis, ibid. n. 37. 264
- 5 Et an in reparationem Palatii Episcopalis, aut domus Vicarii, ibid. num. 38. 264
- 5 Procuratori fiscali, si ita se habeat consuetudo, assignari potest ex qualibet condemnatione decima pars ejus quantitas, in qua reus cum Camera se composuerit, ibid. num. 25. 263
- 5 Pœna pecuniaria locis piis sunt integrè applicandæ, ib. num. 26. 263
- 5 Pœna pecuniaria quibus usibus erogari debeant ex Concilio provincialibus Ravennaten. & Mediolanen., ibid. num. 28. & 34. 263
- 5 Nulla ex parte applicari possunt iudici ab Episcopo deputato super damnis datis Ecclesie, ib. num. 29. 263
- 5 Ministri Curie Episcopalis non obstantè consuetudine & Ecclesie paupertate nihil percipere debent ex pœnis pecuniariis, ibid. num. 30. & 35. 263
- 5 Pœna pecuniaria non possunt ab Episcopo applicari fabricæ vel sacris Ecclesie, si id directè cedat in aliquos utilitatem, ibid. num. 31. 263
- 5 Pœna si ex constitutionibus sinodalibus, sive ex præcepto Ordinarii provenerint, sive ex stipulatione Prætoris piis locis tantum sunt applicandæ, ib. n. 30. 263
- 5 Pœna non observantur dies festos pro tertia parte debent applicari executori, ibid. num. 34. 264
- 5 Executoribus pro quarta, ibid. n. 35. 264
- 5 Vicario Episcopali nulla portio ex pœnis pecuniariis assignari potest, ibid. num. 36. 264
- 5 Pœna quædam indistinctè etiam in casu egestatis Episcopi locis piis sunt applicandæ, ibid. n. 39. 264
- 5 Episcopus si aliunde habeat unde vivat, non potest in suos usus convertere pœnas pecuniarias à jure vel statuto præfixas in d. c. Presbiteri, num. 12. & 21. de pœn. 262
- 5 Dicitur habere solum, ibid. num. 15. Contrarium, ibid. num. 16. 262
- 5 Declaratur ibid. num. 16. & 27. 262
- 5 Nihil potest confiscare sue Camere, ibid. num. 16. 262
- 5 Si evidenter egeat an possit sibi applicare pœnas pecuniarias à jure vel statuto limitatas, ib. n. 18. & 21. 262
- 5 Quas pœnas pecuniarias possit sibi applicare ex sententia S. Congregationis Concilii, ibid. nu. 18. 262
- 5 Reliqua in ver. Episcopus quoad jurisdictionem in laicos. 262
- 5 Pœnas pecuniarias ex jurisdictione spirituali provenientes an Judex Ecclesiasticus possit sibi applicare solum

- stante consuetudine in cap. Dilectus, num. 6. & num. seqq. & num. 20. & 22. de offic. Ordinari. 547
- 1 Utiabonem. Archiepiscopus an possit applicare Officiali Merino pœnas pecuniarias ex Constitutione sinodali impostas exponentibus res venales tempore prædicationis, ibid. num. 8. & n. seqq. usque in fin. 547
- 1 Pœna pecuniaria ex decretis Concilii Tridentini in quibus calibus sint locis piis applicandæ ibidem num. 9. & 18. 547
- 1 Pœnas pecuniarias à statuto impostas potest Judex Ecclesiasticus sibi retinere, sed impostas per sententiam debet in piam causam expendere ex honestate, ibid. num. 10. 547
- 1 Contrarium ibid. num. 12. & 19. 548
- 1 Episcopi habent solum & ex consuetudine solent pecuniarias sue Camere applicare, ibid. n. 11. 548
- 1 Declaratur ibid. num. 13. 548
- 1 Pœnas pecuniarias prælati sibi imbarfantes vehementer præsumuntur id facere non ad correctionem, sed ad quantum, ibid. num. 12. 548
- 1 Pœna de jure civili quibus sint applicandæ, ibid. num. 14. 548
- 1 Pœnas pecuniarias à jure vel Constitutionibus præfixas Episcopus sibi applicare potest, si verè & evidenter egeat, ibid. num. 15. & num. 17. 548
- 1 Pœna pecuniaria que ex arbitrio imponuntur, piis tantum usibus sunt applicandæ, ibid. n. 17. 548
- 1 Pœna violantium dies festos pro tertia parte debentur accusatori & pro quarta executoribus ex Bulla Pii. V. ibid. num. 23. 548
- 1 Pœnas pecuniarias à jure vel Constitutionibus præfixas Episcopus sibi applicare potest, si verè & evidenter egeat, ibid. num. 15. & num. 17. 548
- 1 Pœna pecuniaria que ex arbitrio imponuntur, piis tantum usibus sunt applicandæ, ibid. n. 17. 548
- 1 Pœna violantium dies festos pro tertia parte debentur accusatori & pro quarta executoribus ex Bulla Pii. V. ibid. num. 23. 548
- 1 Vide in ver. Prælati quoad pœnas pecuniarias. 548
- 1 Pœna privationis tituli contra reuendentes ordinari non est puniens, sed coercens in cap. Quæris, num. 10. de ætat. & qual. 379
- 1 Nisi ab initio cum obstinatione dixerit se nullo modo moveri velle, ibid. num. 11. 379
- 1 Vide in ver. Ordines beneficiorum annexi. 379
- 1 Et in ver. Privatio. 379
- 1 Pœna privationis potestatis præferendi non debet induci, nisi expressè de jure cautum reperitur in cap. Cùm vos, num. 46. 48. & 51. de off. Ordinari. 517
- 5 POENITENS ut quis censetur non sufficit docere de bonis operibus, nisi etiam appareat eum abstinere à malis in cap. Ad abolendam, n. 58. de Hæreticis. 83
- 5 Poenitentium quinque ordines in cap. Manifesta, nu. 4. de pœn. & remiss. 268
- 5 Poenitens debet tacere peccatum quod in Confessione detectum sibi vel Confessori probabile dimittit Animæ vel Corporis vel fame inferret in cap. Omnis, num. 30. de pœn. & remiss. 288
- 5 Poenitens debet confiteri solus, ibid. n. 35. 289
- 5 Poenitentes qui in Divesse aliena imperant absolutionem à reservatis in propria Diocesi an censentur hoc facere in fraudem reservationis, ibid. num. 57. 292
- 5 Poenitentes habent tres Judices qui nomine proprii Sacerdotis comprehenduntur, papam, Episcopum & parochum in c. Nuper, num. 33. de sent. excomm. 322
- 2 Poenitentes, Disciplinari & committes an sint exempti à jurisdictione seculari in cap. Nullus, n. 74. de foro compet. 42
- 5 POENITENTIA ante adventum Christi non erat Sacramentum nec est post adventum illius cuiquam ante Baptismum in c. Omnis, n. 4. de pœn. & remiss. 286
- 5 Poenitentia Sacramentum, dicitur secunda post naufragium perditæ gratiæ tabula, ibid. num. 7. 287
- 1 Poenitentia solemniter iterari non potest & cur in c. presbiter, n. 4. de Sacram. non iterari. 419
- 1 Poenitentiam publicam solus Episcopus potest injungere pro enormibus tamen criminibus & scandalosis in cap. Conquerente, n. 25. de off. Ordinari. 539
- 1 Potest eam in aliam secretam commutare, ibidem num. 26. 539
- 5 POENITENTIARIA non curat de jure eventuali, & secundario in c. Mandato, n. 25. & 55. de simon. 54
- 1 Vide in ver. Major Penitentiarum. 54
- 5 Poenitentiarum non solet juri quanto derogare d. cap. Mandato, num. 44. de Simonia. 55
- 5 In revalidatione titulorum ante Conc. Trid. apponebat clausulam sine alicujus præjudicio, ib. num. 45. 55
- 5 Et fructus male perceptos condonat sine præjudicio illorum quibus distributiones accrescere vel decrescere debent, ib. num. 46. 55
- 3 Poenitentiarum stilus in dispensatione utroque machinate & in absolutione ab hæresi in cap. Vestra, n. 120. vers. Porro, de cohabit. Cler. & Muller. 14
- 1 Poenitentiarum Officialis. 14
- 1 Vide in ver. Officialis. 14
- 5 Poenitentiarum stilus in dispensationibus concedendis fup

- per homicidio voluntario occulto in cap. Henricus, n. 37. de Cler. pug. in duello. 133
- 5 Et quid in atrocissimis, ib. n. 38. 133
- 3 Poenitentiarum Correctori que incumbant munera & an à cæco præstari valeant in cap. Consultationibus, num. 44. de Cler. ægrot. 156
- 3 Poenitentiarum officiales percipiunt in absentia fructus & emolumenta quando sunt legitime impediti, ib. vers. Corroborantur. 156
- 1 Vide in ver. Officialis Penitentiarum. 156
- 3 Poenitentiarum officialis luminibus orbatus an remanserit privatus officio ex eo quod major penitentiarum alferuerit alium obtinuisse prædictum Onicium facto verbo cum Sanctissimo in cap. De rectoribus, num 16. & seqq. usque in fin. de Cler. ægrot. 149
- 3 Poenitentiarum officia sunt perpetua sicut beneficia Ecclesiastica, ibid. num. 22. & seq. usque ad n. 32. 149
- 3 Poenitentiarum officia Ordinem sacrum habent annexum & idè regulantur ut beneficia Ecclesiastica, ibid. num. 24. & 26. 149
- 3 Poenitentiarum officiales absentes pro servitio Sedis Apolitoice vel alias legitime impediti percipiunt emolumenta & officio interviunt per substitutionem, ibidem num. 30. 149
- 5 POENITENTIARIUM Episcoporum & Sacerdotum an possint ac debeant publicè & scandalose peccantibus imponere publicas penitentias in cap. Manifesta, num. 18. & seqq. de pœn. & remiss. 268
- 1 Vide in ver. Penitentia publica. 268
- 5 Penitentiarum an habent facultatem absolvendi in foro externo in cap. postulati, n. 27. de Cler. excomm. 180
- 3 Penitentiarum Cathedralis an habeat jus interessendi in Diocæsana Synodo, ita ut ab Episcopo repelli non possit in cap. Grave, num. 9. de præb. 116
- 3 Penitentiarum Cathedralis habet jurisdictionem audiendi Confessiones omnium Diocæsananorum, non ex commissione Episcopi, sed à lege & idè habet ordinariam, ib. num. 12. 116
- 1 Penitentiarum electio ad solum Episcopum pertinet, collatio verò præbendæ fieri debet ab eo ad quem antea spectabat in cap. Cùm Ecclesia Vulerana, num. 15. de elect. 258
- 1 Penitentiarum presentatio, sicut & collatio fieri potest ab eis ad quos spectabat ante Concilium Tridentinum, dummodo fiat de electo ab Episcopo, ibid. n. 21. 258
- 1 Penitentiarum major in Concilio potest personale officium exercere quod eos qui in eodem Concilio existunt. Secus si maneat extra Concilium in cap. Cùm olim, num. 82. & 83. de major. & obed. 578
- 3 Penitentiarum præbenda cum dignitate post Concilium Tridentinum retineri non potest in vim consuetudinis ante Concilium obtinendi duo difforma sub eodem testo in cap. Litteras, num. 58. de concess. præb. 187
- 3 Penitentiarum officium etiam ante vacationem præbendæ est beneficium incompatible cum parochiali, ibidem num. 60. & 63. 187
- 3 Penitentiarum institui debet ante vacationem præbendæ, ibid. num. 63. 187

Penitentia, communia.

- 5 Penitentia signa hæretici relapsi que sint in cap. Ad abolendam, num. 51. de Hæreticis. 82
- 5 Penitentia perfecta cogit peccatorem omnia libenter perferre, ibid. num. 52. 82
- 5 Carnis illecebris immerfus poenitens non dicitur quod alia peccata, ibid. num. 53. 82
- 5 Penitentia falsa que sit, ibid. num. 53. 82
- 5 Impoententia signum nullum majus in relapsi quam hæreticos provehere, ibid. num. 55. 83
- 5 Poenitens ut quis censetur non sufficit docere de bonis operibus, nisi etiam appareat eum abstinere à malis, ibid. num. 58. 83
- 5 Sacramentorum frequentia in excommunicato impoententiam arguit, ibid. num. 59. 83
- 5 Poenitentiam modicam Deus non respicit, ib. n. 60. 83
- 1 Vide in ver. Hæreticus. 83
- 5 Penitentia & ea que constituent in animo probantur per signa exteriora in cap. A nobis, il 2. num. 12. de sent. excomm. 317
- 5 Penitentia signa que sint, ibid. n. 13. 317
- 5 Penitentia alia solemnis, alia publica, alia privata in c. Manifesta, num. 2. de pœn. & remiss. 268

Penitentia publica.

- 5 Penitentia publica pro manifesto peccato imponi debet in c. Manifesta, n. 1. 15. & 17. de pœn. & remiss. 168

Fugiam. Repetens

- 5 Penitentia publica que sit, ib. num. 11. 268
- 5 Et pro quibus delictis sit injungenda, ibid. num. 12. vers. De jure tamen. 268
- 5 Penitentia que imponatur laico qui Presbiterum interfecit, ibid. d. num. 12. 268
- 5 Penitentiam publicam qui possunt imponere, ibidem num. 13. 18. 19. & 20. 263
- 5 Penitentia publica injungitur pro manifesto peccato, ibid. num. 15. 268
- 5 Tridentinum Concilium & Canones jubentes pro manifesto peccato publicam injungi cœntentiam, an habeant locum in foro Sacramentali, ibid. n. 18. 268
- 5 Penitentiarum Episcoporum & Sacerdotum an possint ac debeant publicè peccantibus imponere publicas penitentias, ibid. d. num. 18. & seqq. 268
- 5 Penitentiam publicam ex Concilio Tridentino potest Episcopus commutare in aliam secretam, ib. n. 19. 269
- 5 Prælati Regulares ex Concilio Tridentino non possunt suis subditis pro manifestis peccatis imponere penitentiam publicam, sed debent eos corrigere intra sepra Monasterii, ibid. num. 20. 269
- 5 Penitentia publica imponitur si delictum sit grave & publicum, non tamen generans scandalum in c. Quæsitum, num. 3. de pœn. & remiss. 279
- 5 Sed contra, ibid. num. 4. 279
- 5 Declaratur ibid. num. 3. 279
- 5 Penitentia publicæ finis est scandalum submovere & idè imponitur laico etiam pro levioribus delictis ut vitetur scandalum, ibid. num. 4. 279
- 5 Penitentia publica pro delicto publico an Clerico sit imponenda, ib. n. 11. & seqq. usque in fin. 280
- 5 Clericus depositus sine spe restitutionis publicam vel solemnem potest agere penitentiam, ibid. n. 13. 280
- 5 Sed dum habetur spes restitutionis, nec publicè, nec solemnitè poenitebit, ibid. num. 14. 280
- 5 De penitentia publica & solemni idem est iudicium, ibid. num. 15. 280
- 5 Penitentia publica an ex stilo Penitentiarum imponatur Clerico qui presbiterum interfecit, ibid. n. 16. 280

Penitentia solemnis.

- 5 Penitentia solemnis que sit in cap. Manifesta, num. 3. de pœn. & remiss. 279
- 5 In usum provocatur à Concilio provinciali Mediolanensi tertio, ibid. num. 3. 288
- 5 Penitentia solemniter imponitur ab Episcopo tantum vel à Sacerdote de illius mandato, ibid. n. 5. 268
- 5 Et pro peccato gravissimo totam civitatem commovente, ibid. num. 6. 268
- 5 Non iteratur nisi aliud habeat consuetudo, ib. n. 7. 268
- 5 Penitentia solemniter sunt infames, non ratione penitentia, sed ratione criminis publici, ib. n. 8. 268
- 5 Non promoventur ad Ordines, nec in susceptis ministrant, ibid. num. 9. 268
- 5 Episcopus tamen cum eis dispensat ad minores, sed non ad sacros, ibid. num. 10. 268
- 5 Penitentia solemnis non est injungenda Clerico, nisi depositus. Et quid de penitentia publica, ib. n. 14. 268
- 5 Penitentia solemniter imponitur si delictum est grave & scandalizans totam urbem in cap. Quæsitum, num. 2. de pœn. & remiss. 279
- 5 Penitentia solemniter non imponitur Clerico, nisi depositus, ibid. num. 12. & num. 13. 280
- 5 Sed dum habetur spes restitutionis, nec solemnitè, nec publicè poenitebit, ibid. num. 14. 280
- 5 De penitentia solemniter & publica, idem est iudicium, ibid. n. 15. 280
- 1 POLLICITATIO quid sit in cap. Cùm ad nostram, num. 2. de elect. 261
- 3 PONDEROSUS, id est qui mente peccat, repellitur à promotione in cap. Dolentes, num. 59. de Celebr. Missar. 551
- 1 PONTIFEX non dicitur ante consecrationem in capite Eam te, num. 8. de Rescript. 139
- 1 Pontifices plures referuntur qui successores sibi elegerunt in c. Accepimus, num. 22. de pactis. 607
- 1 Contrarium ibid. num. 33. 608
- 1 Declaratur num. 61. 610
- 1 Pontificum nullus præter B. Petrum & Bonificium II. sibi successorem substituit, sed tantam designavit, ibid. num. 61. 610
- 1 Pontifices sex post Alexandrum III. numerantur electi qui non erant Cardinales in c. Licet de vitandis, num. 15. de elect. 215
- 1 Pontificalis autoritas non à quolibet, sed à Deo instituta est in c. Accepimus, n. 56. de pactis. 610

Q. 3

PONTIFICALE Romanum habet legis auctoritatem in c. presbiter, num. 41. de Sacram. non iteran. 422
PONTIFICIA in aliena Diocesi ab Episcopo exerceri non possunt in cap. Cum dilectus, num. 22. de relig. domib. 467
 Pontificalia quamvis non sint de substantia pontificalis officii, sunt tamen actus peculiares Ordinis Episcopalis in cap. Vel non est compos, num. 36. de tempot. ordinar. 349
 In pontificalibus Episcopus an possit celebrare & predicare in aliena Diocesi sine licentia Diocesani in c. Quia nos, num. 5. & num. 12. de auct. & usu pall. 300
 Et quid si pontificalia habeant mixtionem jurisdictionis vel officii, ibid. num. 6. & 12. 300
 Et quid post Conc. Trid. ib. n. 9. 14. & 18. 300
 Pontificalia exercere non potest in alterius Diocesi Episcopus utcumque privilegiatus sive Ordinarii licentia & in personas eidem Ordinario subjectas, ib. n. 9. 300
 Idem in locis nullius Diocesis, ibid. num. 10. 300
 In pontificalibus an Episcopus celebrare possit & predicare in Ecclesiis Monasteriorum exemptorum intra suam Diocesis fines existentium invitatis earundem Ecclesiarum Regularibus, ibid. n. 11. & seqq. usque in fin. 300
 Pontificalis Missae celebratio non est jurisdictionis, sed honoris & praeminentiae, ibid. num. 13. 300
 Pontificalia habentia mixturam jurisdictionis vel officii Episcopus exercere non potest in loco exempto suae Diocesis, ibid. num. 17. 300
 Regulares resistentes Episcopo exercere volenti pontificalia in eorum Ecclesiis, non ab ipso Episcopo, sed ab eorum Superioribus Regularibus sunt compellendi, ibid. num. 17. 300
POPONES in Russia an sint veri Ruthenorum parochi in cap. Quod a predecesore, n. 52. de schism. 95
POPULUS Romanus nunquam fuit usus plenitudine potestatis in cap. Consultationibus, numero 74. de Cler. egrot. 159
 Populum quot homines faciant in cap. Responso, num. 54. de sent. excomm. 75
 Populum, seu plebem faciunt decem homines in cap. Veitra, n. 58. de Cohabit. Cler. & mulier. 10
 Pars major totum populum representat, ib. n. 63. 10
 Populus an possit statuta facere sine auctoritate superioris in cap. Conquestus, num. 34. de Ferris. 82
 Populi Ecclesiarum Romanae in temporalibus subjecti possunt statuta condere contra jus Canonicum in cap. Cum esset, num. 162. de testam. 261
PORTIONES Monachales, seu Canonicales Ecclesiarum non numerantur non dicuntur vacare, sed creantur simul ac de his aliqui providentur in cap. Cum in magistrum n. 14. de elect. 278
 Portionum divisio contra singulos Monachos videtur contra jus & votum paupertatis, ib. n. 15. 278
 Portiones plures Monachales sunt incompatibiles, numero 17. 278
 Portiones consuetudine nedum Sabaudiae, sed etiam Galliae & Hispaniae providentur secularibus habitum suscipiunt & professionem emittunt, ib. n. 18. 278
 Portiones exstantes in Cathedralibus vel Collegiatis insignibus personalem residentiam requirunt in cap. Expositio, n. 21. de prob. 137
 Portio portioni accrescit non personae & assumit naturam portionis, cui accrescit in cap. Cum percussio, n. 32. de Cler. egrot. 147
 Portio Vicarius assignanda, &c. Vide in ver. Congrua.
PORTIONARIUS abique licentia absentibus fructus grossi non debentur in cap. Ad audientiam, num. 30. de Cler. non resid. 56
 Portionarii Segobien. qui aliquibus tantum diebus inter- sunt actibus Capitularibus ex sententia Sac. Congregationis non sunt de Capitulo in cap. Nullus, num. 34. de elect. 201
 Idem responsum de portionariis Conchen. qui ingrediuntur Capitulum pro negotiis ad Ecclesiam rem & bona pertinentibus, ib. num. 35. 201
 De Capitulo esse possunt ex consuetudine etiam penitus extranei, ib. n. 36. 201
 Portionarii Calceatani, qui a Rota declarati sunt esse de Capitulo, possunt eligi in Coniudices contra Capitulum, ibid. num. 37. 202
 Portionarii non possunt eligi ex Conc. Trid. in Coniudices Capitulares, nisi ex consuetudine, privilegio, aut statuto Ecclesiae sint in omnibus, & per omnia de Capitulo, ib. n. 38. 202
 Portionarii & dimidii portionarii Seg. Cordub. & Abul. declarantur propterea non esse Capitulares, ib. n. 39. 202
 Portionarii laicales in Collegiatis regularibus non lucran-

cur in absentia distributiones quotidianas nisi ex causa in iure expressis in c. Licet, n. 64. de prob. 129
 Nec ipsis absentibus debentur fructus nisi pro tempore quo ex statuto seu consuetudine Ecclesiae ipsis abesse liceat, modo non ultra tres menses, ib. n. 64. 129
PORTUS, de portu idem iudicatur quod de urbe in c. Inter caeteras, n. 28. de rescript. 136
POSITIONUM usus admittitur etiam in spiritualibus in c. Dudum, si secundo, n. 12. de elect. 247
 Ponens nihil petit, sed factum narrat in c. Olim, num. 49. de lit. contestat. 74
 Positiones fieri possunt etiam ante litem contestationem, ib. n. 47. 85
 Positiones cur in iudiciis introductae, ib. n. 49. & 50. pag. 74
 Positio universalis numquam inducit contestationem litem, nisi petitionem habeat admixtam, ib. n. 50. 75
 Positionis definitio quae sit & quae sint de illius substantia, ib. late discutitur, num. 52. usque in fin. 75
 Definitio Auctoris ponitur & per partes explicatur, num. 55. usque in fin. 75
 Positiones in causa fieri possunt tam per actorem, quam per reum, ib. n. 54. & 89. 75
 Positiones in quo differant ab interrogatoriis, ib. n. 56. 75
 Ponens omnia quae ponit dispositivè intelligitur constitutus, ib. n. 57. 75
 Actor sicut per responsum rei, ita & reus per positionem Actoris relevatur ab onere probandi, ib. n. 58. 75
 Positio debet esse affirmativa & non negativa, ib. num. 62. & seqq. 75
 Positio negativa nihil petit, sed removet, ib. n. 64. 75
 Nec dicitur positio, sed interrogatio nisi quatenus habeat implicitam affirmativam, ib. n. 65. 75
 Positioni negativae an & quando sit respondendum, ib. numero 66. 75
 Quid si negativa sit coarctata, ib. n. 69. 75
 Et quid si positio negativa non coarctata sit de facto ejus contra quem ponitur, ib. n. 70. 75
 Positioni negativae non coarctatae de facto alterius an debeatur responderi, ib. num. 72. 75
 Et quid si sit mixta de facto partim proprio & partim alieno, ib. n. 74. 75
 Positiones negativae si quasvis suadeat, hodie admitti possunt, etiam si alias probari non possunt, quam per confessionem partis, ib. n. 75. 75
 Positioni duplici, vel multiplex factum contineri non debet respondendum nisi dividatur, vel declaratur, ib. n. 76. pag. 75
 Positionem multiplicem negans an videatur singula negare, ib. n. 77. 75
 Positioni generali, obscurae injectae, implicite, equivocae, incertae, captiosae, alternativae responderi non debet, ib. n. 78. 75
 Positio juris id est de causa legis, vel glossae non admittitur, n. 79. 75
 Fallit in iure consuetudinario, vel municipali, ib. n. 80. pag. 75
 Positio omnino impertinens non debet admitti, ib. numero 81. 75
 Positio pertinens quae dicitur, ib. n. 82. 75
 Positioni de qua dubitatur num sit pertinens an & quomodo sit respondendum, ib. n. 83. 75
 Positiones non sunt in criminalibus nec recusant responderi habetur pro confessio, ib. n. 84. 75
 Positioni criminosa, an & quando sit respondendum, ib. num. 85. 75
 Positiones medio iuramento sunt iudici in scriptis offerenda, ib. n. 86. 75
 Positionibus, an & quando responderi possit per procuratorem, vel cum praesentia Advocati, ib. n. 87. 75
 Reus super positionibus a quo sit interrogandus, ib. numero 89. 75
 Positiones in quo differant ab articulis, ib. n. 90. 75
 Positionibus an responderi possit per verbum credit vel non credit, ib. n. 93. 75
 Et an huiusmodi responso censeatur de credulitate, an de veritate, ib. n. 94. 75
 Et quid ad effectum ut incurretur perjurium, ib. n. 95. 75
 Advocatorum prava suggestio in positionibus negandis, ib. n. 97. 77
 Positiones super matrimonio an fieri possint coram iudice seculari in c. Tuam, n. 56. de ordin. cognat. 95
 Positiones juratae faciunt inter alios administratum in c. Lator, n. 34. Qui sint litae legit. 81
POSSESSIO temporis, cuius initium non est memoria, non habet vim tituli, nisi adit capacitas in possidente in c. Cum contingat, n. 8. & seqq. de foro compet. 59
 Possessio sola non suffragatur inferiori contra Episcopum in

interdicto uti possidetis in c. Inter caeteras, n. 19. & 29. de Offic. Ordinar. 155
 Possessio titulata in concursu ubi probationes sunt pares, an & quando praevalcat in c. Auditis, n. 4. vers. Quomodo sententia de prescript. 161
 Possessio unius non interrumpt possessionem alterius in his quae possunt esse penes plures insolvidum, ibidem n. 14. pag. 162
 Nec in diverso iure possidentibus, ibidem n. 15. 162
 Possessio vel est exclusiva possessionis alterius in corporalibus vel in actibus oppositis, secus in incorporalibus vel non oppositis, ibidem n. 19. 163
 Possessio fundi uti acquiratur, non oportet omnes glebas circumvallare in cap. Cum olim, n. 31. de praescript. pag. 166
 Possessio titulata & quae fomentum habet a iure praesertim in concursu, ibidem n. 51. 167
 Possessio non acquiritur sine animo in c. Quanto, n. 30. de translat. Episcop. 299
 Possessio facti suffulta aliquo colore tituli dimitti non potest sine superioris licentia in c. Nisi cum pridem, num. 41. de reuocac. 113
 Possessionem suam potest Episcopus excommunicatione tueri, etiam lite pendente coram papa vel Metropolitanis in c. procuratoris, n. 33. de censib. 519
 Possessionem suam Episcopus diuinitere non tenetur quantumcumque subditus contradicat & de iure suo probationes offerat, ibidem n. 44. 517
 Possessio quando dicitur colorem juris habere & quando non in c. Litteras, n. 33. de concess. prob. 185
 Possessio incolorata differt a penitus incolorata secundum Joannem de Imola, ibidem num. 35. 185
 Contrarium num. 36. 188
 Possessio juris Canonialis qualiter sit articulanda in cap. Dilecto, n. 10. de prob. 105
 Possessio alicujus status vel qualitate transfert onus probandi in adversarium, quando illa qualitas quae inest facti in esse ab origine rei in c. Lator, num. 11. seqq. & 54. usque ad num. 63. Qui sint sint legitimi. pag. 78
 Possessio bonorum subjectorum fideicommissi veram legitimitatem requirit, non debetur nisi filiis ex legitimo Matrimonio procreatis, ibidem num. 26. 80
 Quasi possessio ex unico actu acquiratur, ibidem n. 28. pag. 80
 Nec requiritur praescriptio nisi in petitorio, ibidem n. 29. pag. 80
 Ceteraria possessio titulum non requirit in cap. Cum Ecclesiis, num. 35. de caus. posses. & propriet. 99
 Et quoad hoc aequiparatur immemorabili, ibidem n. 36. pag. 99
 Si papa det alicui facultatem capiendi possessionem propriae auctoritate, intelligitur nisi possessio sit plena in c. Cum olim, n. 39. de lent. & re iudic. 99
 Possessionem suam qualiter Episcopus tueri possit. Vide in verbo *Visitationem impediens* & in verbo *Excommunicatio quas ob causas*.
 Possessio contra jus sufficit ad repellendum proprietarium si sit ad iura vera praesumptio alicujus tituli, licet clare de qualitate tituli non constet in c. Cum venissent, num. 7. de instit. 179
 Possessio contra jus regulariter non prodest contra proprietarium in iudicio proprietatis nec relevat ab onere probandi, ibidem num. 8. 170
 Possessio longissimi temporis sufficit ad praescribendum etiam sine scientia & patientia, ibidem n. 17. 171
 Possessio dicitur antiqua ad effectum praesumendi titulum si sit decennalis in c. Licet, n. 31. de simon. 43
 Possessio in foro conscientie non sit pro libertate humana, sed pro obligatione abstinenti ad actu illicito in cap. Ne ininitaris, n. 211. de constit. 47
POSSESSOR beneficii habetur qui titulum obtinet quoad honorem & ministerium, licet beneficium ab alio possideatur in c. Si quis, n. 39. de foro compet. 30
POSSESSOR non tenetur in praedictum sui juris appellationem admittere aut probationes exemptionis recipere in c. procuratoris, n. 31. de censib. 516
 Possessor potest etiam armis resistere Episcopo violento, ibidem num. 46. 57
 Quamvis de proprietate liqueat, ibidem num. 46. 57
 Possessor si causam habet a iudice vel ab aliquo colore juris, factum iudicis tueri tenetur in c. Litteras, n. 34. de concess. prob. 183
 Possessor remanet qui titulum habuit ab initio, licet per poenam juris vivere in cap. Absoluto, n. 21. de haereticis. 89
 Possessor dicitur habere potiora iura, etiam si nullum ius habeat in cap. Ne ininitaris, n. 307. de constit. 61

Possessor bonae fidei qui.

1 Possessor bonae fidei dicitur qui ignorat se alienum possidere & cogitatione dominii possidet in c. Gravis, n. 42. de restit. spoliat. 104
 2 Item qui credit tradentem esse dominum, ibidem n. 43. pag. 104
 3 Possessorum bonae vel male fidei multiplex divisio, ibidem num. 44. 106

Possessor bonae fidei quoad fructuum acquisitionem & restitutionem.

1 Possessor bonae fidei semper sine titulo facit fructus industriales suos & naturales in quantum eos consumpsit, sed naturales extantes nunquam facit suos in cap. Gravis, n. 45. de restit. spoliat. 104
 2 Si vero habuit titulum, fructus omnes facit suos etiam naturales non consumptos, ibidem num. 46. 104
 3 Consumptio in fructibus naturalibus idem operatur quod industriae & cultura in industrialibus, ibidem num. 47. & 62. 104
 4 Possessor bonae fidei etiam sine titulo suos facit fructus civiles quos diligentia sua percepit & ei solvens liberatur, ibidem num. 49. 104
 5 Si vero ex diligentia alterius facit quidem suos, sed eis solvens non liberatur nisi habuerit iustam causam solvendi, ibidem num. 50. & 63. 104
 6 Possessor bonae fidei tenetur restituere fructus quos non fecit suos, si extant eo modo quo tenetur rem ipsam restituere & sic rei vindicatione, ibidem n. 51. 104
 7 Si vero sunt consumpti & ex eis factus est locupletior, tenetur illos restituere conditione sine causa vel conditione generali, ibidem n. 52. & seqq. 105
 8 Possessor bonae fidei an in dubio ex fructibus naturalibus consumptis praesumatur factus locupletior, ibidem n. 54. pag. 105
 9 Possessor bonae fidei in quibus casibus facit fructus suos, nihilominus si extant tenetur illos restituere officio iudicis, ibidem n. 55. & 59. 105
 10 Possessor bonae fidei post consumptionem fructuum quos suos fecerat etiam industriales & civiles, seu illorum restitutionem restituere tenetur conditione sine causa, quatenus ex illis factus est locupletior, ibidem n. 57. & seqq. sed vide n. 60. 105
 11 Possessor qui ab initio fuit bonae fidei & postea effectus est male fidei, an faciat fructus suos in d. c. Gravis, n. 57. & seqq. 107
 12 Quid si mala fides superveniat cum mutatione personarum, num. 58. 107
 13 Et quid si in eadem persona, ibidem num. 100. 107
 14 Heres habens malam fidem cum defunctus habere bonam fructus suos non facit, ibidem n. 98. 107
 15 Mala fides superveniens cum personarum mutatione impedit fructuum acquisitionem, ibidem n. 99. 107
 16 Mala fides tam praesumpta quam vera superveniens sine personarum mutatione non impedit acquisitionem fructuum, ibidem n. 100. & seqq. 107
 17 Et quid operetur huiusmodi acquisitio, n. 113. 109
 18 Quoad fructuum acquisitionem solum initium spectandum est, ibidem num. 101. 108
 19 Contrarium ibidem num. 106. 108
 20 Mala fides superveniens de iure Canonico an impediatur fructuum acquisitionem, ibidem n. 104. 108
 21 Distributiones quotidianas perceptas vel percipiendas, an possessor bonae vel male fidei restituere tenetur. Vide in verbo *Distributiones quando restituenda*.
 22 Fructuum quoad acquisitionem, spectanda sunt singula temporis momenta bonae vel male fidei, ibidem n. 106. pag. 108
 23 Possessor bonae fidei tenetur restituere fructus etiam industriales & consumptos a die motae litis, ibidem n. 110. seqq. 108
 24 Possessores bonae fidei post litem motam incipiunt male fidei possessores esse & quasi praedones tenentur, ibidem num. 111. 108
 25 Et haec est praesumptio juris & de iure, adeo ut quantumvis iustam causam litigandi habuerit, a fructuum restitutione non excusetur, ibidem n. 113. 109
 26 Et tenetur restituere non tantum perceptos, sed etiam qui percipi poterunt a die motae litis, ibidem n. 114. pag. 109
 27 Quod procedit si titulum non habeant, ibidem n. 115. 109
 28 Nisi occupaverint rem licet pendente, ibidem n. 116. pag. 109
 29 Possessor bonae fidei ante litem motam non solet condemnari a Rota ad restitutionem fructuum, ibidem

num. 119.
 2 Nisi adhuc extent vel ex consumptis factus sit locupletior, ibidem n. 127.
 2 Neque ad hoc requiritur bona fides positivè, sed sufficit abesse malam fidem, ibidem num. 120.
 2 Possessor bonæ fidei an teneatur restituere fructus extantes vel consumptos ex quibus factus est locupletior aut eorum æstimationem etiam ante motam litem, ibidem num. 122.
 Possessor ab initio malæ fidei postea bonæ fidei, an faciat fructus suos.
 Vide infra in verbo *Possessor malæ fidei quoad fructuum &c.*
 3 Fructus pertinent ad bonæ fidei possessorem, non ad proprietarium in cap. Consultationibus, num. 6. de jure patr. 489
 3 Possessor non tenetur in præjudicium sui juris appellationem admittere aut probationes exemptionis recipere in c. procuraciones, n. 31. de censib. 516
Possessor malæ fidei quis.
 2 Possessor malæ fidei dicitur verè & juris presumptione in cap. Gravis, n. 37. de restit. spoliat. 104
 2 Possessor malæ fidei verè dicitur qui possidet rem quam pro certo scit esse alienam, ibidem num. 38. & 108. 104
 2 Item is qui pro certo scit rem non esse suam, ibidem num. 39. 104
 2 Possessor malæ fidei juris presumptione dicitur ille cum quo super re seu dominio rei litis contestata, ibidem num. 40. & 108. & latius n. 110. & 111. 104
 2 Possessor malæ fidei an quis efficiatur per solam denunciationem, ibidem num. 41. 104
 2 Possessor malæ vel bonæ fidei multiplex divisio, ibidem num. 44. 104
 Vide in verbo *Fructuum condemnatio.*
 2 Mala fides præsumpta oritur post litis contestationem, mala fides verè post rem judicatam, seu fundum evictum in d. c. Gravis, n. 108. de restit. spoliat. 108
Possessor malæ fidei quoad fructuum acquisitionem & restitutionem.
 2 Possessor violentus rem cum fructibus etiam qui percipi potuissent, restituere damna relaxate & de injuriis satisficere compellitur in c. Gravis, n. 1. & 7. cum quatuor seqq. de restit. spoliat. 103
 2 Possessor malæ fidei etiam non violentus sive habeat titulum sive non, fructus etiam industrialiæ non facit suos, ib. n. 61. 105
 2 Fallit si sint consumpti, ib. n. 62. 106
 2 Et quid in fructibus civilibus, ib. n. 63. 106
 2 Possessor malæ fidei sine titulo tenetur de fructibus perceptis & qui percipi potuissent, ib. n. 64. 106
 2 Et percepti si extant peti possunt rei vindicatione si sunt consumpti, conditione sine causa, vel injusta, aut rei vindicatione utili, ib. n. 65. & seqq. 106
 2 Idem conditione furtiva, ib. n. 67. 106
 2 Possessor malæ fidei sine titulo fructus consumendo dicitur furtum committere, non autem percipiendo, ib. n. 67. pag. 106
 2 Possessor malæ fidei sine titulo de fructibus percipiendis convenitur officio judicis, ib. n. 70. 106
 2 Possessor malæ fidei cum titulo tenetur de fructibus perceptis, non autem de percipiendis, ib. n. 71. 106
 2 Fallit in quatuor casibus in quibus etiam de percipiendis tenetur, ib. n. 72. 106
 2 Item fallit in eo qui studiosè patitur fructus maturos corrumpi, ib. n. 73. 106
 2 Item in eo qui mala fide possidet rem minoris, ib. n. 74. 106
 2 Item fallit generaliter cum titulus est à jure reprobatus, ib. n. 75. 105
 Mala fides superveniens verè, vel præsumptivè per litis contestationem an impediatur acquisitionem fructuum.
 Vide supra in verbo *Possessor bonæ fidei quoad fructuum acquis.*
 2 Possessor, qui ante litem motam fuit in mala fide, condemnatur ad restitutionem fructuum à die occupationis, seu intrusionis in c. Gravis, n. 121. de restit. spoliat. 109
 2 Possessor qui ab initio fuit malæ fidei, an faciat fructus suos, ib. n. 128. & seqq. usque ad n. 142. 109
 2 Quod si bona fides supervenerit cum personarum mutatione, ib. n. 129. 109
 2 Et quid si superveniat sine mutatione personarum, ibidem num. 140. 110
 2 Bona fides hæredit, qui successit defuncto malam fidem habenti non prodest quoad fructuum acquisitionem, ib. num. 130. 109
 2 Fructus percipiens cum mala fide dicitur furtum committere & illos usucapere non potest, ib. n. 133. 109
 2 Successor singularis non succedit in vitium ejus, à quo

causam habet & bona fides superveniens prodest ei quoad fructuum acquisitionem, ib. n. 135. 110
 Prælati an succedat in bonam, vel malam fidem prædecessoris.
 Vide in verbo *Prælati quoad successorem &c.*
 2 Bona fides superveniens in eadem persona cum legitima causa putandi se bonæ fidei possessorem, prodest quoad acquisitionem fructuum, secus si superveniat absque legitima causa, in d. c. Gravis, n. 140. & 141. de restit. spoliat. 110
 2 Possessor malæ fidei ab initio, qui postea ex sola cogitatione putat se habere bonam fidem non facit fructus suos, ib. n. 141. 110
 2 Possessor malæ fidei respectu fructuum beneficii an dicatur propriè furtum committere in c. Dudum, il secundo, num. 8. de elect. 247
 2 In **POSSessorio** summarissimo agitur de modico & reparabili præjudicio in cap. In nomine Domini, num. 24. de restit. 134
 2 Possessorium summarissimum est præparatorium possessorii pleni ad quos se habet sicut plenum possessorium ad petitorium, ib. num. 25. 114
 2 Possessorium recuperandæ & petitorium ab eadem persona cumulari possunt & utrumque unicè sententiâ terminatur in c. Constitutus, num. 9. de sil. presbit. 443
 2 Possessorio & petitorio si spoliat simul agatur & possessionem & spoliationem probet, sed non dominium, obriquet in possessorio, sed succumbit in petitorio in capite Cum Ecclesia, num. 1. de caus. posses. & propr. 57
 2 Possessorium datur etiam in incorporalibus in causis tamen civilibus, non autem criminalibus in cap. Ne imitatis, num. 205. de Constitut. 46
 Vide in verbo *Interdictum.*
 3 **POSSIBLE** non dicitur quod fieri non potest absque dispensatione in cap. In Ecclesiis, num. 13. de Capel. Monachor. 471
 3 **POSSIDENS** nomine alieno non potest præscribere nec novum statutum beneficio imprimere in cap. In Ecclesiis, num. 21. de Capell. Monach. 472
 1 Possidere qui non potest, is non potest præscribere in c. Quanto, n. 34. de Constitut. 183
 1 Possidere tenetur jure Divino in beneficiis Curatis personarum quantumcumque illustres & literaræ in cap. Dudum, il 2. n. 26. de elect. 148
 2 Possidere quis non dicitur rem pacificè, si super ea questio sibi moveatur in cap. Si quis, num. 5. de contr. util. vel inutil. 193
 2 Possidendi causam nemo potest sibi mutare sine justa & legitima causa superveniente in c. Gravis, num. 142. de Rest. Spol. 119
 5 Possidens per decennium plura beneficia incompatibilia & allegat se titulum amississe, an sit admittendus ad probationem tituli per juramentum in cap. Licet Heli, num. 32. de Simonia. 43
 1 Possidens melior est conditio in materia justitæ & in foro judiciali, non autem in materia aliorum virutum & in foro conscientie & restituit opinio contraria in c. Ne imitatis, n. 173. & num. 191. usque ad num. 211. de Constit. 44
 3 **POSSUMUS** id solum quod commodè possimus in cap. Ad audientiam, il 1. n. 2. de Eccl. edific. 586
 5 **POSTLIMINIUM** definitio in cap. per tuas, il 1. num. 35. de Simon. 48
 5 Postliminio reveris secundum leges datur adlio rescissoria intra quadriennium, sed secundum Canones recuperant omnia non obstante quocumque temporis curia, ibid. num. 36. & seqq. 48
 5 Postliminii jus secundum Canones locum non habet quantum ad hoc, ut Christiani servi efficiantur captivorum, sed bene quantum ad hoc ut reveris omnia recuperent, ib. num. 38. 43
 5 Postliminio caret qui armis victi se turpiter dederunt, ibid. num. 39. 48
 5 Postliminii jus non habet locum in Officiis minoribus, Regularium, sed bene in Prælaturis electivis, etiam si non sint perpetuæ, sed ad certum tempus, ibid. num. 41. & seqq. 48
 5 Postliminio reveris statum recuperat pristinum & munera etiam civilia & cuncta ei incolumbia servantur, ibidem num. 43. 48
 5 Postliminio duo habet capita, alterum fundatur super veritate, alterum super fictione, ibid. num. 44. 48
 5 Tutor si sit capus ab hostibus definit esse tutor, sed reversus recipit tutelam jure postliminii, ibidem numero 42. 48
 Vide in verbo *Captivus.*
 1 **POSTULATIO** per quam privata vel minor utilitas communi vel majori præferatur, vel quæ sit à minori quam

quam tertia parte Collegii admitti non debet in cap. Bonæ memorie, num. 1. & seqq. de postul. prælator. pag. 193
 1 Postulatio facta à non majori parte Capituli potest respici, nec ulla sit injuria postulanti, ibid. num. 42. 195
 1 Postulantes scienter impotulabilem pro ea vice sunt privati potestate postulandi, ib. num. 44. 195
 1 Postulatio jus acquiritur postquam postulatio fuit superiori presentata, nec licet postulanti bus resiliere, ibidem numero 49. & 78. 195
 1 Postulans & superior possunt simul recedere à postulatione, etiam postulatio contradicente, ibid. n. 50. 195
 1 Postulatio qui ante admittam postulationem se administrationi immiscuit, privatur omni commodò postulationis, ib. num. 54. 195
 1 Et postulantes qui eum admiserunt eligendi & postulandi facultate privantur, ibid. num. 55. 195
 1 Idem in nominato, num. 56. 196
 1 Postulatio innititur magis gratiæ, quam justitiæ, ibidem num. 59. 196
 1 Postulatio quid sit, ibidem num. 60. 196
 1 Postulatio admittitur, electio confirmatur, ib. n. 61. 196
 1 Postulationem non cogitur prælati concedere, ib. n. 62. 196
 1 Debet tamen compelli per superiorem si iusta causa existat, ib. num. 63. 196
 1 Prælati non concedens postulationem tenetur illi providere de consimili beneficio, ib. num. 64. 196
 1 Postulationem conceditur factam si superior non admittat injuriam inferri, ibidem num. 66. 196
 1 Postulatio fit de intelligibili puta extraneo, laico vel illegitimo, ib. num. 72. 196
 1 Criminosus est impotulabilis, ib. num. 74. 196
 1 Postulatio & nominatio quam solemnitate requirunt, ibidem num. 76. 196
 1 Postulatio est beneficii non potest præcisè invitari, tamen potest cogi ut de nolente fiat volens in cap. Quanto, num. 119. de transl. Episc. 299
 1 Postulatio & electio sibi invicem adversantur in cap. publicato, num. 42. de elect. 286
 1 In postulatione an licita sit variatio publicato scrutinio, ib. n. 48. & seqq. usque ad n. 53. 286
 1 In postulatione nulla forma reperitur à jure præscripta, ibid. num. 50. 287
 1 Nec per eam requiritur jus postulato, ib. n. 51. 287
 1 Postulare quid sit in cap. Clerici, n. 21. de postul. 615
 1 Postulatio & electio non valet si quis dicat postulo & & eligo ut melius valere potest in cap. Et si unanimiter, num. 7. de postul. Prælat. 97
 1 Postulationis consensus non est liber, cum ab alieno arbitrio dependeat, ib. num. 11. 198
 1 Postulatio si consentiat, eo ipso restituitur tanquam ambiciosus, ibid. num. 12. 198
 1 Postulatio quid sit & in quo differat ab electione, ibid. num. 15. & 19. 196
 1 Postulari non possunt qui propter vitium eligi prohibentur ut criminosi, ibid. num. 16. 198
 1 Declarator, ibid. num. 18. 198
 1 Postulandi qui sint, ibid. num. 18. 198
 1 Postulantes dignum ante presentationem factam Superiori possunt variare, sed postulantes indignum non, quia sunt ipso jure privati in c. Cum vos, num. 45. de off. ordin. 517
 3 **POTENTIA** generandi in masculis & feminis in quam usque statum præteritur in c. Cum sis, num. 49. de convers. conjugat. 419
 4 Potentia actualis coëdendi non est de substantia Matrimonii jure naturæ vel Divino, sed positivo tantum in c. De illis, il 2. num. 31. de despons. impub. 25
 1 Potentia ita demum attenditur cum est facile reducibilis ad actum in c. Cum sit atq, n. 34. de stat. & qual. 402
 5 Potentia est de genere honorum in cap. Responso, num. 99. de sent. extorrom. 339
 3 Potentia actuali proxima in favorabilibus habetur pro actu in c. Extirpandæ, §. Qui verò, n. 52. de præb. 123
 1 Potentia ejus est cuius est actus in cap. Acceptimus, num. 35. de pactis. 608
 3 Potentia reducta ad actum prebent rem in primo statu in c. De multa, num. 37. de reprob. 112
 3 Potentia ad operationem reductur in c. Ex parte, num. 23. de Cler. ægrot. 152
 5 **POTENTIORIBUS** pares esse non possunt in capite Henricus, n. 4. de Cler. pugna. in duell. 130
 1 **POTENTES** qui dicuntur in c. Quisquis, num. 24. de elect. 272
 1 *Potes* verbum est facultatis in cap. Henricus, num. 11. de Cler. pugna. in duell. 130
 1 Præcedente negatione inducit necessitatem præcisam & privat potentiam in cap. Cum dilectus, num. 57. de Fagnan. Repetor.

confuet. 191
 1 Et reddit actum de jure impossibilem in cap. Causam, num. 21. 30. & seqq. de elect. 238
 1 Præcedente negatione non privat potentia quoad hinc resuleret ablonis intellectus, ibid. num. 32. 239
 3 Negative prolatum necessitatem importat in c. porrectum, num. 50. de Regul. 351
 3 *Potes* verbum non importat necessitatem in cap. Tua nobis, num. 22. de testam. 266
 1 *Aliter fieri non possit*, hæc verba an importent decretum irritans in cap. Causam, num. 24. de elect. 238
 1 *Non potest* verbum aliquando exponitur, id est non debet, ibid. num. 30. 239
 1 **POTESTAS** clavium etiam in actu potest esse sine beneficio curato, sed non è converso in cap. Cum pridem de pactis, num. 37. 596
 3 Potestas jurisdictionis est præscriptibilis, potestas ordinis secus in cap. Nullus, num. 5. de paroch. 287
 3 Potestas & voluntas requiritur ad quemlibet actum expediendum in c. Super inordinata, n. 2. de præb. 141
 1 Potestas Ordinis est indelebilis, potestas Jurisdictionis secus in c. presbiter, n. 24. de Sacram. non iteran. 420
 5 Potestas spiritualis duplex, Sacramentalis & jurisdictionalis in c. Quod à prædecessore, n. 31. de schism. 94
 1 Potestas Sacramentalis & jurisdictionalis que sit & in quibus differant in cap. Statuimus, num. 16. de suppl. negl. Prælat. 324
 1 Potestas Ordinis neque ex intervallo, neque in actu concessionis recipit divisionem seu limitationem, ibid. num. 38. & seqq. 325
 1 Potestas Ordinis non recipit limitationem sive competere de jure communi, sive ex privilegio papæ, ibidem num. 40. & 45. 325
 1 Potestas jurisdictionis cujusmodi est absolutio Sacramentalis restringitur ad subditos tantum, ib. n. 44. 326
 1 Potestas ordinis ad usum, jurisdictionis ad usum fructuum proximius accedit, ibid. n. 48. 326
 3 Potestas delegata cur sit Episcopis per Concilium Tridentinum attributa in cap. Ad audientiam, il 1. n. 46. de Eccl. edific. 589
 3 Potestas Ecclesiæ ad peccatum se non extendit in c. Consultationibus, n. 45. & 50. de Cler. ægrot. 156
 1 Potestatis defectus in agente semper reddit actum ipso jure nullum in c. Acceptimus, n. 44. de pactis. 609
 3 Potestas extraordinaria magis est restringenda quam ordinaria in c. Litteras, n. 25. de conce. præb. 185
 1 Potestas Ordinis datur determinatè ad aliquod speciale ministerium Divini Cultus, non autem ad ea que communiter sunt à toto ministerio Collegio in cap. Cum contingat, num. 27. de stat. & qual. 386
 1 Potestatem duplicem habens in dubio censetur ea usum per quam actus sustinetur in cap. Ex parte, num. 35. de Arbitr. 615
 3 Potestas duplex requiritur ad Ordines conferendos in c. Aqua, numer. 10. de consec. Eccl. vel altar. 185
 1 Potestas ligandi seu legem imponendi non potest esse nisi Superioris in c. Significasti, ib. n. 14. de elect. 205
 1 Potestas omnis impatiens consensu est, ib. n. 16. 206
 1 Potestatis defectus nunquam suppletur ex causa quantumcumque urgenti in c. Nimitis, n. 12. de sil. presbit. 438
 1 Potestas Sacramentalis non potest auferri ab Ecclesia in c. Perniciosam, n. 44. de off. ordin. 508
 1 Potestas jurisdictionalis est ex injunctioe hominis ne immobiliter adheret, ibid. num. 45. 508
 1 Potestas clavium non recipit interpretationem restrictivam, ibid. num. 65. & in cap. Nisi cum pridem, n. 86. de Renunciat. 316
 1 Potestas que conferitur Episcopo in consecratione an attingat rationem characteris in cap. Requiritur, n. 34. & seqq. de ordinat. ab Episc. 350
 1 Potestas conferendi minores ordines quam accipit Abbas in impositione manuum, potest in totum ab Ecclesia auferri, ibid. num. 35. 350
 1 Potestas spiritualis duplex, ibid. num. 64. 353
 1 Potestas tantò est altior, quantò ad plura se extendit, ibid. num. 92. 355
 1 Potestas clavium tribuitur habitu in ordinatione, actu vero in collatione beneficii curati in cap. Cum pridem, num. 32. de pact. 596
 2 Potestas rectè ordinandi pendet à jurisdictione in c. Cum inter vos, n. 10. de sent. & re jud. 174
 3 Potestas duplex in papa in cap. Consultationibus, num. 72. de Cler. ægrot. 159
 3 Potestatis plenitudo quid sit & qualiter definitur, ib. 159
 1 Potestas Ordinis competere non potest, nisi ex consecratione vel ex concessionem papæ in cap. Statuimus, n. 41. de supplen. negl. prælat. 325
 1 Potestas clavium non recipit interpretationem restrictivam